

கொன்றை

சித்திரையில் மலரும் மலர்
வருடாந்திர மின்னிதழ்
செந்தமிழ் சங்கம்
திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2049 (2018)
பதிப்பு 3 வெளியீடு 1

தமிழால்
இணைந்தோம்

தமிழராய்
மகிழ்வோம்....!

பதிப்புக்குழு பக்கம்

<http://kondrai.senthamizhsangam.in/>

kondrai@senthamizhsangam.in

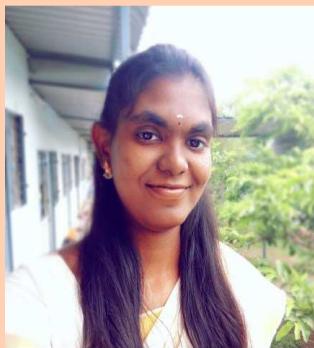
கொன்றை இதழ் 3

அகண்ட பிரபஞ்சத்தின் நூன்னிய அங்கமான நியூரானில் ஒரு சின்னங்கிறு சிந்தனை. அந்த இயல்பான எண்ணம் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள சாதனம் தேடி அலைகிறது - எழுத்தாக, ஓவியமாக, பேச்சாக, புலனாகாத வடிவமைப்பாக! சில நேரம் அவை இவ்வளவு சிரமம் இன்றி வெளிப்பட்டு விடுகின்றன, அன்பாய், புன்னகையாய். இவ்வருட கொன்றை இதழ் உணர்வுகளோடு ஒன்றியெண்நத கருத்துகளின், பயணங்களின் பிரதிபலிப்பு. ஐஜிடி ஜதராபாத் நிகழ்வுகளுக்கும் திறமைகளுக்கும் ஆவணப்பெட்டகமாய் இவ்வருடமும் கொன்றை அமையும் என்று நம்புகிறோம். அனைத்து படைப்பாளர்களுக்கும், செந்தமிழ்சங்க நிர்வாகிகளுக்கும் மனம் நிறைந்த பாராட்டுகள். மொழிகள் கடந்த, பன்முக படைப்புகளோடு இவ்விதமை வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி கொள்கிறது பதிப்புக்குழு. தொடர்ந்து மனிதத்தை நோக்கிய தேடலோடு பயணிப்போம். எங்களுக்கு உதவியாக இருந்த நண்பர்கள் அனைவருக்கும் நன்றிகள் பல.

இந்த இதழில் வெளிபடுத்தப்பட்ட கருத்துக்கள் அணைத்தும் தனி மனிதரின் சிந்தனையே.

கொன்றை அணி 2018:

Vidhya Bharathi M.J.
PhD, Biotechnology

Sripada Sirisha
M.Tech BME

Preethi.S
M.Tech, Med-Biotech

Dhana Lakshmi
PhD, MAE

செந்தமிழ் சங்கம் 2017 – 2018 நிகழ்வுகள் ஒரு கண்ணோட்டம்

முன்று வருட செந்தமிழ் சங்க நிகழ்வுகளின் அனுபவங்களோடும் ஆயிரம் ஆயிரம் கனவுகளோடும் இந்த வருடம் தொடங்கியது. செந்தமிழ் சங்கத்தில் நுழையும் புது உறவுகளை திரு. ராசமுருகனின் தலைமையில் வரவேற்க தயாராகி கொண்டிருந்த தருணம் அது. புது மாணவர்களை வரவேற்கும் நிகழ்ச்சியானது மிகவும் செம்மையாக நடந்தேறியது. வீட்டை விட்டு முதல் முறையாக பிரிந்து வெகு தூரம் வந்த அனைவருக்கும் ஒரு கூட்டமாக தமிழ் மொழி பேசும் மக்களை சந்திக்க கிடைத்த ஒரு நல்ல மேடை அது என்று உணர்ந்தோம். தயக்கத்துடன் இருந்த புது உறவுகளுக்கு படிப்பு மற்றும் மகிழ்ச்சியான சூழ்நிலையை உருவாக்கி தந்தது. அதைத் தொடர்ந்து அவர்களாகவே முன் வந்து நிகழ்ச்சிகள் நடத்த முனைந்தனர். அந்த ஆர்வத்தை கண்ட போது பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தோம். இதன் பிறகு நடந்த நிகழ்வுகள் பல. அனைத்து விழாக்களிலும் முந்தைய ஆண்டுகள் சிறப்பான பணிபுரிந்த மாணவர்களின் வழிகாட்டலுடன் இளைய மாணவர்கள் தாமாக முன் வந்து நடத்தினர். நிகழ்வுகளின் தொகுப்பை காண்போம்.

விநாயகர் சதுர்த்தி கொண்டாட்டம்

பொங்கல் திருநாள் கொண்டாட்டம்

பேசலாம் விவாதிக்கலாம் கலந்துரையாடலாம் வாங்க

ஓரே பாரதம் சிறந்த பாரதம் [Ek Bharat Swatch Bharat. An MHRD Project]

விளையாட்டுப் போட்டிகள்

இவ்வளவு நிகழ்வுகளா??? இதை அனைத்தையும் புது மாணவர்களா ஆர்வமோடு செய்தார்கள் ???

ஆமா ஆமா அனுபவமிக்க மாணவர்களின் வழிகாட்டலுடன் புதிய மாணவர்களின் முயற்சி வெற்றியும் அடைந்தது. இதை செய்த போது அவர்கள் எப்படி உணர்ந்தார்கள் என்ன கற்று கொண்டார்கள் போன்ற அவர்களின் அனுபவத்தை நான் சொல்வதை விட அவர்களே சொன்னால் எப்படி இருக்கும்..

நல்லா இருக்கும்ல. வாங்க கேக்கலாம் அவர்களின் அனுபவத்தை அவர்கள் நடையில்..

விநாயகர் சதுர்த்தி

Mr. இ: விநாயகர் சதுர்த்தி எப்படி இருந்துச்சு?

Mr. ரா: விநாயகர் சதுர்த்தி ரொம்ப சிறப்பா போச்சுங்க! வீட்டுல கொண்டாட முடியலயேனு ஒரு நினைப்பே வரல்.

Mr. இ: கேக்கவே ரொம்ப சந்தோசமா இருக்கு!. என்ன நடந்துச்சன்னு கொஞ்சம் விளக்கமா சொல்லு கேப்போம்.

Mr. ரா: அன்னிக்கு காலைல அடிச்சு புடிச்சு பூஜைக்கு தேவையான பொருட்கள் எல்லாம் வாங்கிட்டு வந்தோம். அதிக நேரம் செலவானது எந்த பிள்ளையார் சிலை வாங்கலாம்னு முடிவு பண்ணதுதான்.

Mr. இ: நல்ல அனுபவமாக இருந்திருக்கும். மற்றும் ஒரு நல்ல முடிவு எடுத்தீங்கன்னு கேள்வி பட்டேனே?

Mr. ரா: எது கொழுக்கட்டை செஞ்சது பத்தி கேக்குறீங்களா ?. அட ஆமாங்க, அம்மாவிடம் செய்முறை விளக்கம் கேட்டு கடும் முயற்சிக்கு பின்பு ஒருவழியாக கொழுக்கட்டையை எங்க சொந்த முயற்சியில் செஞ்சு முடிச்சோம். அது செய்யும்போது நிறைய குழப்பங்கள் எல்லாம் வந்துச்ச அத அப்புறமா ரகசியமா சொல்லுறேன்.

Mr. இ: சரி சரி ! அத சாப்பிட்டவங்க எல்லாம் என்ன சொன்னாங்க?

Mr. ரா: மேஜைக்கு அடியில் வைக்க உதவும்னு கிண்டல் கேலிகள் வந்தாலும் முழுவதையும் சாப்பிட்டு முடிச்சுட்டோம். அதுவே பெரிய சாதனை இல்லயா சொல்லுங்க?

Mr. இ: எங்க வெச்சு பூஜை பண்ணீங்க?

Mr. ரா: இருக்கவே இருக்கு நம்ம நெடுஞ்சாலை பக்கத்துல இருக்குற கோவில்.

Mr. இ: அதுவும் சரி தான். எல்லாரும் ஒன்னு சேர்ந்து கொண்டாட அருமையான இடம்.

Mr. ரா: அங்க போயிட்டு தேவையான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்யத் தொடங்கவும் நம்ம மக்கள் எல்லாம் வர ஆரம்பிச்சாங்க.

Mr. இ: அப்புறம் என்ன விநாயகர் சதுர்த்தி களை கட்டியிருக்கும்.

Mr. ஈ: அதே தான் பூக்கள் வைத்து விநாயகரை அலங்காரம் செய்து, புற்கள் பறித்து வைத்தோம்.

Mr. இ: அவை அருகம் புல் தானா?

Mr. ஈ: அந்த சந்தேகம் எனக்கும் இருக்கு. அத விடுங்க. ஒரு குறையும் இல்லாமல் பூஜை இனிதே நிறைவேறியது.

Mr. இ: அப்புறம் என்ன எல்லாரும் சுத்தி உக்காந்து சுண்டல் கொழுக்கட்டை எல்லாம் சாப்பிட்டு, புகைப்படம் எடுத்தீங்களா என்ன விட்டுட்டு?

Mr. ஈ: உங்களுக்கு கொடுத்து வைக்கலயே என்ன பண்ண! அடுத்து என்ன விழா கொண்டாடலாம்னு யோசிக்க அரம்பிச்சுட்டோம்.

Mr. இ: அடுத்து என்ன பொங்கல் தான்.

Mr. ஈ: ஆமாங்க. தமிழ் மக்கள் எல்லாரையும் ஒரே இடத்துல வெச்சு பாக்குறதே ஒரு அழகு தான் போங்க!. பிரிஞ்சு போக மனசே இல்ல ...

Mr. இ: அடுத்த விழாக்கு நானும் வருவேன் இன்னும் சிறப்பா செய்றோம்.

Mr. ஈ: கண்டிப்பா!

ஆக்கம்
வினோதினி வி
M.Tech Medical Biotechnology

Happiness of Pongal celebration!!!!!!

Pongal celebrations in IIT-Hyderabad was memorable event. I was a part of organising team in the Pongal celebration in the year 2018. Being in the core team has taught me patience, team work, planning and especially responsibilities. I made new friends too. As a first year student and for being in hostel for the first time, I felt these celebrations gave me a second home which is fun-filled.

When we went for purchasing necessities, some of the B.Tech brothers helped us. It was very enjoyable. While purchasing Pongal materials as dictated by my mom and Nirmala akka our strongest pillar of support, we faced lot of problems because of the lack of proficiency in local language. My brother spelled vellam as bellam and it was fun doing all these however we managed to get that. Roaming across sangareddy and ODF to get clay pots was a nice experience, we didn't get it although that was a different story. Bargaining with the local vendors for stove and coordinating transport gave me more confidence to manage and handle things. Those memories are still lying evergreen and close to my heart. On the day of the event, I was really excited. We started early morning from hostel went to the temple near main gate and we drew traditional rangoli patterns on the floor. All of us shared the fun in decorations and setting up the things. Ultimately yes we did Pongal. We planned to release a video of our making. Lol. Our Rajesh Master the cook of the day and our beloved Dinakaran eased our job. During its making, we were helping them and that was really a great experience. Mutual help from Mounika, Vinothini, Sandhya and all others made the day successful. Altogether we had a group picture. Finally, at the end of the day I was happy to see all the glad and satisfactory faces. That made my day! With all these experience gathered here, boosts me to be part of the forthcoming departmental activities. Thanks for IIT-H Tamil manarvagal for this wonderful opportunity to cherish throughout my lifetime.

By
Preethi S

M.Tech Medical Biotechnology

‘பேசலாம் / விவாதிக்கலாம்:

“கட்டிக் கொடுத்த சோறும், சொல்லிக் கொடுத்த சொல்லும் காலமெல்லாம் வராது!!”

இந்த பழமொழியில் எவ்வளவு உண்மையிருக்கு! வீட்டில் அவ்வப்பொழுது சொல்லி வந்த இந்த கருத்து, ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்குள்ளும் தற்சிந்தனையைத் தூண்ட வேண்டும் என்பதே ஆகும். பிறர் சொல்லும் சொல்லில் “மெய் எது? பொய் எது?” என்று சிந்திக்க வேண்டும். இதையே திருவள்ளுவர்,

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு”

என்று அழகாக விளக்கியுள்ளார். ஆனால், ‘கற்றது கைம்மண்ணளவு, கல்லாதது உலகளவு’ நமக்கு எத்தனையோ நிகழ்வுகள் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மேன்மேலும் கற்கவேண்டும் என்று ஆர்வம் இருந்தால் நாம் நம்மை மேன்மைப்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

இதனை வித்தாகக் கொண்டு தொடங்கியதுதான் ‘பேசலாம் /விவாதிக்கலாம்’. இதன் நோக்கமானது, “நம் மாநிலத்தில் நடக்கும் சம்பவங்களை நடுநிலையாக ஆராய்ந்து அதற்கு ஏதேனும் தீர்வுகள் கண்டுபிடிக்க முடியுமா?” என்பதுதான்.

அப்பொழுது தமிழ் மக்களை அதிரிச்சியுட்டிய நிகழ்ச்சி ‘நீட்’ எனும் மருத்துவ படிப்பிற்காக தமிழகத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட நுழைவுத் தேர்வு, இதை மனதில் வைத்து இவ்விவாதம் நடந்தது. இத்தேர்வு கிராமங்களில் வாழும் மாணவர்களை பாதிக்குமா? பன்னிரண்டாம் தேர்வு எழுத சிறப்பு வகுப்பு நிறுவனங்கள், நீட் எழுத தனிப்பட்ட சிறப்பு வகுப்பு நிறுவனங்கள் என்று பெற்றோர்களின் பொருளாதாரத்தை சூறையாடுமா? வாணிப நோக்கம் சார்ந்த நிறுவனங்கள் பல்கிப் பெருகுமா? அப்படியானால் கல்வி வெறும் வணிகமா?? தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தேர்வு வைப்பதால் முரண்பாடு ஏற்படுமா? இதனால் தன் உயிரை மாய்த்துக்கொண்ட அனிதா என்ற மாணவியின் நிலை என்று பல கருத்துக்கள் விவாதிக்கப்பட்டது.

இந்த வருடம் தொடங்கப்பட்ட இந்த ‘பேசலாம் / விவாதிக்கலாம்’ தொடர்ந்து சிறந்த முறையில் தொடர ஆசைக் கொள்கிறேன்

மகாலட்சுமி

Ph. D, முதலாம் ஆண்டு, உளவியல்.

Ek Bharat Shrestha Bharat

நமது நாட்டின் “வேற்றுமையில் ஒற்றுமை” கொள்கையைக் கொண்டாடுவதற்கும், நமது நாட்டின் மக்கள் மத்தியில் பாரம்பரியமாக இருக்கும் உணர்ச்சிப் பினைப்புகளைப் பலப்படுத்தவும் அரசால் தொடங்கப்பட்ட ஒரு விழா “ஒரே பாரதம் சிறந்த பாரதம்”. இந்த ஆங்கில ஆண்டின் தொடக்கமான ஐனவரி மாதம் இவ்விழாவானது நமது தமிழ்நாட்டிற்கும் ஜம்மு-காஷ்மீர்க்கும் நமது கலைகளை, பாரம்பரியத்தை பரிமாறிக்கொள்ளும் தளமாக விளங்கியது.

இந்த விழாவின் முதல் வருடமான இவ்வருடம் நமது ஐஜிடி வைதெராபாத் தமிழ் மாணவர்கள் இதை பறைசாற்றும் விதமாக நம் கைத்திருநாளை மையப்படுத்தி வரைந்த கோலம் பாராட்டுக்களை பெற்றது. மேலும் தேர்க்கோலம், பல வர்ணக்கோலம் என நம் மாணவர்கள் அவர்கள் திறமையை மிகவும் நேர்த்தியாக வெளிப்படுத்தினர். மேலும் நம் மாணவர்கள் கலந்துகொண்ட இதில் நமக்கு உறுதுணையாக மற்ற மாநில மாணவர்களும் நின்றது விழாவின் சிறப்பம்சம். விழாவின் முடிவாக நம் மாணவர்கள் சிலர் தமிழின் சிறப்பையும், பெண் கல்வியையும் மையமாக்கி கலந்துகொண்ட சிறிய மேடைப்பேச்சு வாழ்த்துகளையும் வரவேற்பையும் பெற்றது.

இனி வரப்போகும் ஆண்டுகளில் அனைவரின் முழு பங்களிப்பையும் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

நன்றிகள் பல.
உங்களில் ஒருவர்

எல்லாம் கேட்டங்களா, அருமையா செய்திருந்தார்கள் அல்லவா. இந்த அனுபவமும் நினைவுகளும் அவர்களுக்கு மட்டும் அல்ல நமக்கும் ஒரு நல்ல நினைவுவைகளை அள்ளித்தந்திருக்கும் என்பதில் ஒரு ஜியமும் இல்லை. இவ்வளவும் செய்து விட்ட மன திருப்தியில் அமர்ந்த போது தமிழ் புத்தாண்டு என்று ஒரு பேச்சு அடிப்பட்டது. அவ்வளவு தான் எங்கிருந்தோ வந்தது ஒரு ஊக்கம். அனைவரும் தயாராகி விட்டார்கள். சிறு சிறு நிகழ்வுகளை சிறப்பாக நடத்திய தன்னம்பிக்கையுடனும் ஊக்கத்துடனும் செந்தமிழ்சங்கத்தின் அடையாளமான அனைத்து மாணவர்களும் அவர்களது நண்பர்களும் ஒன்று கூடும் ஒரு பெருவிழாவான தமிழ் புத்தாண்டு விழா கொண்டாட தயார் ஆகி விட்டனர். அவர்கள் அளித்த அந்த நம்பிக்கை மற்றும் உழைப்பைக் கொண்டு இவ்வாண்டின் விழாவில் அனைவரையும் சந்திக்கும் பெருமித்துடன் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த பயணம் தொடரும் !!

அன்புடன்
சந்தோஷ சி
முதன்மை ஒருங்கிணைப்பாளர்
செந்தமிழ் சங்கம் (2017-2018)

ஆன்மீகம் - கிரகிப்பு - உணர்வு - கலாச்சாரம்
- முனைவர் இராஞ்சித்

ஆன்மீகம், மனிதனின் வளர்த்துமூல் சார்ந்த பார்வையினாடிப்படையில் எழும் உணர்வு ரீதியான தேடல் என்பதில் மாற்றுக்கருத்திருக்க முடியாது. ஆனால், ஆன்மீக உணர்வுகள் வளர்த்துமூல் சார்ந்த கிரகிப்புகளினாடிப்படையில் பழக்கப்படுத்திக்கொள்பவை என்ற கண்ணோட்டத்தில் அது இயற்கையிலேயே பிறக்கும்போது தோன்றுமோர் உணர்வல்ல. வளர்த்துமலில் தோன்றியதாயிருந்தாலும் ஆன்மீகமும் மனிதனின் சிந்தனைத்திறத்தால் உருவாகும் ஓர் உணர்வே.

இவ்வணர்வு ரீதியினாலான தேடலும், கடுமையான பயிற்சியின் மூலமே சாத்தியப்படுத்தப் படமுடியும் என்பதாக நம்பப்படுகிறது. மேலும், இப்பிரபஞ்ச இரகசியத்தை நோக்கிய ஒரு உன்னத தேடல் என்றும், அத்தேடலின் விளைவால் அறிந்த உண்மைகளின் உதவியோடு சமூக வாழ்விலிருந்து மனிதனை உய்விப்படையே தனது தலையாயக் கடமையாக வரிந்துக்கொள்கிறது ஆன்மீகம். மேலும், மனதை சுத்தப்படுத்துதல், அழிவில்லாத ஆன்மா, பிரபஞ்ச இரகசியத்தை உணர்தல் என்பன போன்ற கதையாடலாக சமூகத்தினுள் நுழைந்து தனது இருத்தலுக்கான அவசியத்தையும், நியாயத்தையும் கற்பிக்கிறது. இதனாடிப்படையிலேயே ஆன்மீகத் தேடல் ஒருவனது வாழ்வினை முழுமைப்படுத்துவதாகவும், மனிதனின் பிறப்பே இத்தேடலுக்காக, போன்ற கருத்துக்கள் நம்பிக்கைகளாகின்றன. இவ்வகையான தத்துவ அடிப்படைகள் மெல்ல உடலைத் தாழ்த்தி, ஆன்மாவை முதன்மைப் படுத்த முனைகின்றன. இவ்வகையான தத்துவ அடிப்படைகளைக் கொண்ட இனக்குழுக்களின் உளவியல் எப்படியிருக்கிறது, அல்லது அதன் விளைவாகச் சமூகச் சூழல் எப்படி உருமாறியிருக்கிறது என்பது கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டிய ஒன்று.

ஆன்மாவையும், மனதையும் முதன்மைப்படுத்தி உடலை வருத்திக்கொள்ளும் அல்லது தாழ்த்திக்கொள்ளும் இனக்குழுக்களிடம் இருக்கும் பொதுவான பண்புகளில் சில:

1. குழந்தைகளுக்கு தண்டனையாக உடலில் வலியை ஏற்படுத்துதல்.
2. சமூகத் தண்டனைகளாக உடல் வன்முறைகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்துதல்.
3. பெண்களை, ஒரு பொருளாகக் கருதுதல். மேலும், உடல்குறித்தான் கட்டுப்பாடுகளை முன்னிறுத்தி பெண்களை ஒடுக்குதல். இதன் மூலம் திருமணங்களை ஒரு வியாபாரம் போல பாவித்து, பொருள் கொடுத்துப் பெண்ணின் உடலைக் கொள்ளுதல். (இது நமது சமூகத்தில் இன்னும் மோசமாகியுள்ளது, பெண்ணை ஒரு பயனுள்ள பொருளாகக் கூடக் கருதாமல், பெண்ணையும் பொருளையும் சேர்த்துக் கொடுத்தல்.)

4. இவ்வகைச் சமூகத்தின் இளைய தலைமுறையினருக்கு உடல் ரீதியான கட்டுப்பாடுகள் அதிகமாக இருப்பதால், மது, போதை ஆகியப் பழக்கங்களில் ஆர்வம் காட்டுதல்.

5. மணவாழ்க்கைக்கு வெளியே (குறிப்பாகப் பெண்கள்) உடலுறவு வைத்துக் கொள்ளுதல், உயிரை எடுக்கும் அளவிற்கான குற்றமாகக் கருதுதல்.

6. ஆயுதம் தாங்கியக் கடவுளரை வழிபடுதல்.

இவை பல்வேறு தென்னாப்பிரிக்க மற்றும் தென்னமெரிக்கப் பழங்குடியினரையும், ஒப்பீடு செய்தும், வட அமெரிக்காவின் சில மாகாணங்களில் பெருகிவரும் வன்முறைக்கும், இளைஞர்களின் போதைகளுக்குமான காரணங்களாகவும் கண்டறியப்பட்டன. இப்பண்புகளோடு நமது தற்போதைய சமூகப் பண்புகளின் ஒப்புமையை வாசகரிடமே விட்டுவிடுகிறேன்.

மேலும், முன்னர் விடுத்த இரண்டு புள்ளிகளையும் நினைவு கூர்தல் நன்று. முற்றிலும் துறத்தல் என்பதில் துவங்கிய தத்துவங்கள் பின்னர் தங்களது இறை வடிவத்தில் கூட நிர்வாணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதது, இயற்கை குறித்தான கருத்துக்களில் மனித விலங்கின் சமூக வாழ்விலிருந்து விலகி, பேரண்டம், பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம், உண்மை அல்லது தோன்றவைத்து இயக்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆற்றல்/சக்தி குறித்த கடையாடல்களுக்குள் நுழைந்தது, என தொடர்ச்சியாக உயிரும் பொருண்மையும் சிறுமைப்படுத்தப்பட்டதை உணர்தல் அவசியம்.

வளர்ச்சுமலின் கிரகிப்பினாடிப்படையில் தோன்றிய ஒர் உணர்வாகயிருந்தாலும், இப்படியானதொரு உணர்வை மறுப்பதற்கில்லை. சிந்தனைத் திறனால் ஏற்படும் அறிதல் வேட்கைக்கான ஒரு வடிகாலாகவே இவ்வகையுணர்வு செயல்படுகிறது. இவ்வணர்வும், ஒருவகை போதைக்கிணையான ஒன்றாகவே நோக்கலாம். இவ்வகைச் செயல்பாடுகளின் போது மூளை எனப்படும் உயிர்வேதிக்கலனில் நடக்கும் வேதியியல் மாற்றங்களால் சுரக்கும் ஒரு வகைத் திரவம் அளிக்கும் சுகானுபவமே இவ்வணர்வும். ஆன்மீகம் இவ்வகையானச் செயல்பாடே என்பதை செயற்கையாகத் தியானத்தின் உணர்வை ஒருவரின் மூளையின் சில பகுதிகளை மின் தூண்டியதன் மூலம் அறிவியல் நிருபித்திருக்கிறது.[1,2] உணர்வுகளின் ஒன்றான வலியை முதன்முதலாக அருதியிட்டு எண்மதிப்பில் அளப்பதற்கான படிநிலையை அடைந்திருக்கின்றன ஆய்வுகள்[3]. வரும் காலங்களில் உணர்வுகள் உணர்ப்படவேண்டியவை போன்ற சொற்றொடர்கள் வழக்கொழிந்து போகலாம்.

ஆன்மீகம் எனும் உணர்வு குறித்த மதிப்பீடுகள் தனிமனித உரிமை சார்ந்தது. ஆனால், அது மனிதனின் பிறப்பின் போது இயற்கையாகத் தோன்றும் ஒரு உணர்வைல். அதுவே, சித்தாந்தமாக மாறி பின்னர் நம்பிக்கைகளாக சமூகக் கலாச்சாரத்தினுள் நுழைந்து இயற்கையான மற்றவுணர்வுகளை சிறுமைப்படுத்தும் ஏற்றத்தாழ்வு அரசியல் மற்றும் அதன்வழிப் பெருகும் உளவியல் வன்முறைகள் ஆகியவை கேள்விக்குட்படுத்தி அவற்றை மீள்பரிசோதனைக்குட்படுத்தப்பட வேண்டியது அவசியம்.

பிறக்கும் போது பாலூட்டிவிலங்குகளுக்குப் பொதுவானதாகத் தோன்றும் பலவகையுணர்வுகள் தவிர அனைத்தும் வளர்ச்சுமல், மற்றும் கிரகிப்புத் தன்மை சார்ந்தவை. மனிதனின் சுற்றுச் சூழலும், அறிவியல் அறிவும் வளர்ந்து வரும் சூழலில், இவ்வகையுணர்வுகளும் அதனாடிப்படையில் மூளையில் உருவகிக்கப்படும் பிம்பங்களும் மாற்றமடைந்து வருவன. உதாரணமாகப் பிரபஞ்சம் குறித்த அரைகோள் பிம்பம் துவங்கி பால்வழி அண்டத்தின் அமைப்பு வரை.

இப்புமியில் உயிர் தோன்றியிருந்தாலும் அல்லது தோன்றாவிட்டாலும் பொருண்மை மற்றும் ஆற்றல் உறவினாடிப்படையில் பிரபஞ்சங்கள் தோன்றிக் கொண்டும் அழிந்துகொண்டுமிருக்கும். இப்பிரபஞ்சம் ஏதோவொரு நோக்கத்தினாடிப்படையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது, அல்லது இப்படியியக்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆற்றல் குறித்த புரிதலில் ஒருவேளை ஆன்மீகத்தில் விடைகிடைத்தாலும் சூரியன்

தன் அழிவை நிறுத்திவைத்துக் கொள்ளப் போவதில்லை. மேலும், இப்பிரபஞ்ச நிகழ்வுகள் அனைத்தும் ஒரு நோக்கத்துடன் நிகழ்கின்றன என்ற உணர்வே மனிதனின் சுயார்வத்தினால் விளைந்த கேள்விக்கான தேடுதல் வேட்கையைத் தனிப்பதற்கான அனுமானமேயன்றி, பூமிக்குச் சூரியனைச் சுற்றுவதற்கோ அல்லது தனது பரப்பில் உயிரைத் தோற்றுவித்திக் கொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கமோ என்னமோ கிடையாது.

உயிரின் இரகசியம்- ஆன்மீகத்தின் வாழ்வும் சாவும், இவையணைத்தும் இங்கே புதைந்திருக்கிறது பொருண்ணமை (உணவு).

இப்படியாக எழுதத் தூண்டிய சாத்தானின் உறக்கத்தினால், எனது இருள்ளீங்கி துவங்குகிறது உங்களிருள், தற்காலிக முடிவுகளோடு தற்காலிகமாக முடிகிறது கட்டுரைத் தொடர். :)

1. [இனி அறிவியல் மூலமாக யோகநிலை அடையலாம் - சதுக்கபூதம்](#)
2. [http://www.nytimes.com/2007/08/23/science/23cnd-body.html? r=2&hp&oref=slogin&oref=slogin](http://www.nytimes.com/2007/08/23/science/23cnd-body.html?r=2&hp&oref=slogin&oref=slogin)
3. ["எல்லாம் தனக்கு வந்தால் தெரியும்" - பொய்க்கப் போகும் சொல் வழக்குகள் - கையேடு](#)

சதுரங்க உடல்கள்

சித்தாந்தப் போரில் மரணிக்கும் அரணாய் சிப்பாய்கள் போதாதென,
யானையும், பரியும், இராணியும் ஏவினான்,
முற்றும் துறந்தாலும் வீழ்த்தினேன் எதிரியை
என கொக்கரித்த வேளையில் சேர்ந்து
வீழ்ந்தனர் பெட்டியில் - வீழ்த்தப்பட்ட
உடல்களுடன் சதுரங்கக் காய்களாய்
முடங்கினர் மனிதர் பெட்டியினுள்.

முனைவர். இரா. இரஞ்சித்
Department of MSME

Wonder Woman

Beyond situations, beyond circumstance
 Beyond countless whispers of the men
 Beyond deterrence, beyond limitations
 Beyond the doubts of her own kind
 Bearing the shunning and the stigma
 Hammering the corny views of the world
 Exposed to jeers and mockery
 Enduring cruelty and neglect
 Gushing alongside the ever-flowing river of time
 She was there with a mind full of intellect
 A heart full of love and eyes filled with light
 Brighter than the stars combined, and power
 That could expel the darkness trying to poach
 The innocent world with its evil hands
 She was there to protect, to lead
 To teach, to help, to create
 She was there with grace and warmth
 Sensitive yet strong
 She was there, she is there, and she will be there
 Beyond the expectations!!!

By,
 Sirisha Sripada
 M.Tech, II year
 BME

Then Now Forever – Change is the only Permanent Change

Women - the Face of the Change

Then, Lived inside kitchen (the world for her)
 Now, Ruling the world
 Then, Blossomed in keeping flower in head
 Now, Blossoming being a Researcher
 Then, Male dominant in all attributes of career
 Now, women leads almost in all fields from space to home
 Then, objection to study
 Now, framing policies for the nations

My dear Lady, You deserve to be the ruler of The Kingdom, Nations and Family
 Many are there to lift you up,
 But still you have to come up on your own.

When you are instructed by many people
 To be stuckup and rolling inside the rituals
 You innovate and come out as a Butterfly coming out from the caterpillar.

Oh Lady you are the ladder in all fields,
 You are the address of the change,
 You are beautiful as if the nature is

Oh my lady, when you start living for yourself
 Then the real change comes...
 You are the Face of change when you knew the change!!!

By,
 Santhosh.S
 PhD, Electrical Engineering

ஹார்வர்ட் தமிழ் இருக்கை

Tamil Chair Inc. என்பது அமெரிக்காவின் மேரிலேண்ட் மாநிலத்தின் ஓப்புதல் பெற்ற ஒரு அமைப்பு. இந்த அமைப்பானது ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் புதிதாக தமிழ் இருக்கை அமைக்க நிதி திரட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

தமிழ் மொழியின் தனிச்சிறப்புகள்:

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல்

இனிதாவது எங்கும் காணோம்.

-சுப்ரமணிய பாரதி

நம் உலகின் தொன்மையான மொழிகளில் இன்றளவும் மக்களால் பேச்சு வழக்கிலும் எழுத்து வழக்கிலும் பயன்படுத்தப்படும் ஒரே மொழி தமிழ். இது திராவிட மொழிகள் பலவற்றுள், எண்ணிலடங்கா இலக்கியங்கள் கொண்ட ஒரே மொழி. 1996 ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி, சுமார் 7.5 கோடி மக்களால் பேசப்பட்டு உலகில் அதிக மக்களால் பேசப்படும் மொழிகளுள் 18 ஆம் இடம் வகிக்கிறது. பல மொழி பேசும் வெளிநாட்டவரால் தமிழ்நாடு அடிமைப்பட்டுக்கிடந்த போதும், நம் செம்மொழியான தமிழ் மொழியில் கடந்த 2000 ஆண்டுகளில் சீரிய பல இலக்கியங்கள் தோன்றியுள்ளன. நம் நாட்டில் மட்டுமல்லாது சிங்கப்பூர், இலங்கை, கனடா போன்ற வெளிநாடுகளிலும் தமிழ் மொழி அரசு மொழியாக உள்ளது நம் மொழியின் மற்றும் ஒரு தனிச்சிறப்பு. முக்கிய திராவிட மொழிகள் நான்கில், தடையற்ற இலக்கிய வரலாற்றை தன்னகத்தே கொண்ட ஒரே மொழி தமிழே. கி.மு. 200 ஆம் ஆண்டு தமிழ் மொழியில் தோன்றிய தற்போது புத்தக வடிவில் உள்ள தொல்காப்பியமே தமிழ் மொழியின் தொன்மைக்கு சான்றாக விளங்குகிறது.

செம்மொழிக்கான 11 தகுதிகள்:

ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் இருக்கை அமைக்க அந்த மொழியானது செம்மொழியாயிருத்தல் மிக அவசியமாகும். உலகம் முழுவதும் 7100 மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. அம்மொழிகளுள் செம்மொழி எனும் பட்டத்தைப்பெற கீழ்வரும் 11 தகுதிகளைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

1. தொன்மை
2. தனித்தன்மை
3. பொதுமை
4. நடுநிலைமை
5. பிற மொழிகள் தோன்ற காரணி
6. கலை மற்றும் வாழ்வியல் தொடர்பு
7. பிறமொழிக்கலப்பின்றி இயங்கும் திறன்
8. இலக்கிய வளமை
9. சிறந்த சிந்தனைகளும் இலட்சியங்களும் கொண்ட மொழி

Tamil Chair Inc.

10. கலப்பற்ற கலை மற்றும் இலக்கிய வெளிப்பாடுகள்
11. மொழியியல் கோட்பாடுகள்

உலகில் செம்மொழி என அறிவிக்கப்பட்ட 7 மொழிகளில், ஆறு மொழிகள் இந்த 11 தகுதிகளுள் 8 தகுதிகளை மட்டுமே பெற்றிருக்கின்றன. தமிழ் மொழி மட்டுமே இந்த 11 தகுதிகளையும் பெற்று செம்மொழி பட்டம் பெற்றுள்ளது.

பொய் அகல, நானும் புகழ் விளைத்தல் என் வியப்பாம்?
வையகம் போர்த்த, வயங்கு ஓலி நீர் - கையகலக்
கல் தோன்றி, மன் தோன்றாக் காலத்தே, வாளோடு
முன் தோன்றி முத்த குடி!

ஹார்வர்ட் தமிழ் இருக்கை அமைப்பதன் அவசியம்:

செம்மொழி தகுதி கொண்ட 7 மொழிகளில் (கிரேக்கம், சமஸ்கிருதம், லத்தீன், ஹூப்ளூ, பாரசீகம், தமிழ், சீனமொழி), இந்த நவீன காலகட்டம் வரை அழியாமல் பேசப்படும் சில மொழிகளில் முதன்மையான மொழி தமிழ்.

தற்போது, உலகில் பேசப்படும் மொழிகளுள் தமிழ் மொழியானது 20 ஆம் இடம் வகிக்கிறது. தமிழ் மொழியில் உள்ள இலக்கண இலக்கியங்கள் 2000 ஆண்டுகள் வரை தொன்மையானது. இந்த தொன்மையான இலக்கியங்கள் மூலம் அக்கால நாகரீகங்களை பற்றி அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

உலகம் முழுவதும் தமிழ் மொழியின் இலக்கியங்களின் சிறப்பை பறைசாற்ற இந்த இருக்கையானது ஒரு அரிய வாய்ப்பாகும். இதன் மூலம் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆய்வாளர்கள் புதிய கோணங்களில் கண்டு முடிவுகள் உலக மக்கள் அனைவரும் பயன்படுத்த ஒரு நல்வாய்ப்பாய் அமையும்.

உலகின் தரவரிசையில் முன்னணியில் உள்ள இப்பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் மொழி கற்பிக்கப்படுவது, தமிழராகிய நம் அனைவருக்கும் பெருமை சேர்க்கும்.

இன்னமும் தமிழ் மொழியில் உள்ள பண்டைய இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்ய திறமையான ஆராய்ச்சியாளர்களை உருவாக்க இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாய் அமையும்.

தொகுப்பு
ச.ப்ரீத்தி

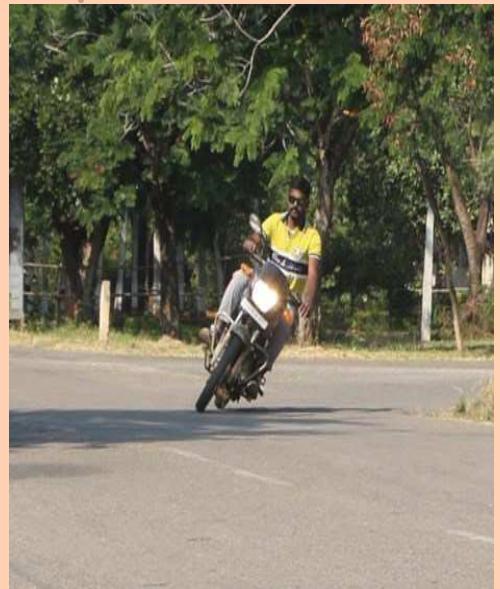
தமிழாக்கம் உதவி: திரு. கண்ணன்

Tamil Chair (Professorship) at Harvard University		Harvard University has endorsed the idea of a Tamil Chair in their Department of South Asian Studies
What is Tamil chair? 	Need for a Tamil chair? 	7,102 living language in the world!
Effort to promote the significance of Tamil language studies	To represent a great prestige for Tamil in Harvard University	Among the 7,102 languages , only 7 are Classical Languages <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> Chinese Greek Hebrew Latin </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around; margin-top: 10px;"> Persian Sanskrit Tamil </div>
Why at Harvard? 	Benefits of Tamil chair? 	Out of the 7 classical languages , all of them have a Chair (Professorship) at Harvard University except our Tamil Language!
Harvard provides a great opportunity for Tamil scholars	Tamil language's legacy to survive and grow.	How to qualify a "Classical" language ? 11 Criteria that qualifies a "Classical language" TAMIL is the only one that meets ALL of the 11 criteria! <small>While the other 6 languages meets only 7 to 8 criteria.</small> <div style="text-align: right; margin-top: 10px;"> Qualities <ul style="list-style-type: none"> ☒ Antiquity ☒ Individuality ☒ Common Characters ☒ Neutrality ☒ Parental Kinship ☒ Culture art ☒ Independence ☒ Literary prowess ☒ Noble Ideas and ideals ☒ Originality ☒ Linguistics principles </div>

எனது துவிச்சக்கர பயணம்

வாகனம் அது கடந்து செல்வதற்கு;
எனக்கோ பிறரை கவர்ந்து செல்வதற்கு;
பயணம் அது சுகமானது; எனக்கோ பரபரப்பானது;
துவிச்சக்கர பயணம் இயற்கையை ரசிக்க; வேகத்தை உணர
எனக்கு;
இங்கு பலருக்கு பயம் உணர்த்தியது; எனது துவிச்சக்கர
பயணம்.
எனக்கு தமையன் உணர்வை கொடுத்தது;
சாலையில் பயம் அறியாதவன்; இறப்பை தொட்டு பார்த்தவன்;
சேர்ந்து வர பயந்தவர்கள் அதிகம்; எனது அன்பு தமக்கை;
பல அறிவுரைகள்; கண்டுகொள்ளாதவன்;
பல அனுபவங்கள்; இரவு நேர பயணங்களில்;
என்றும் பயணிக்க விரும்புகிறேன் என் தமையனுடன்;

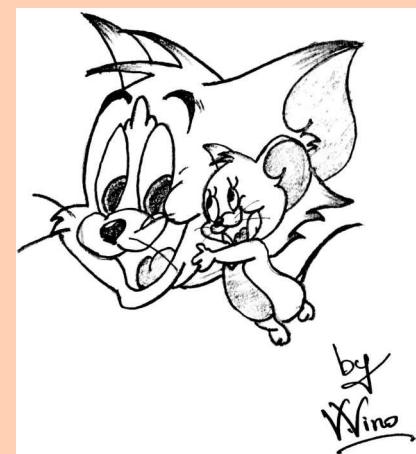
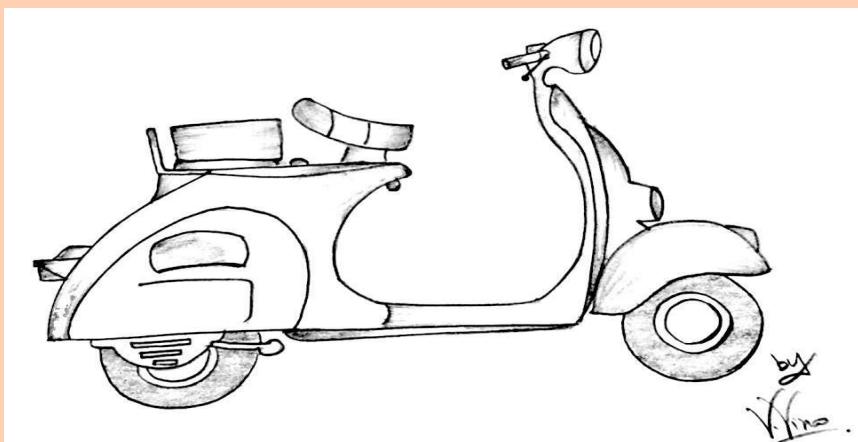
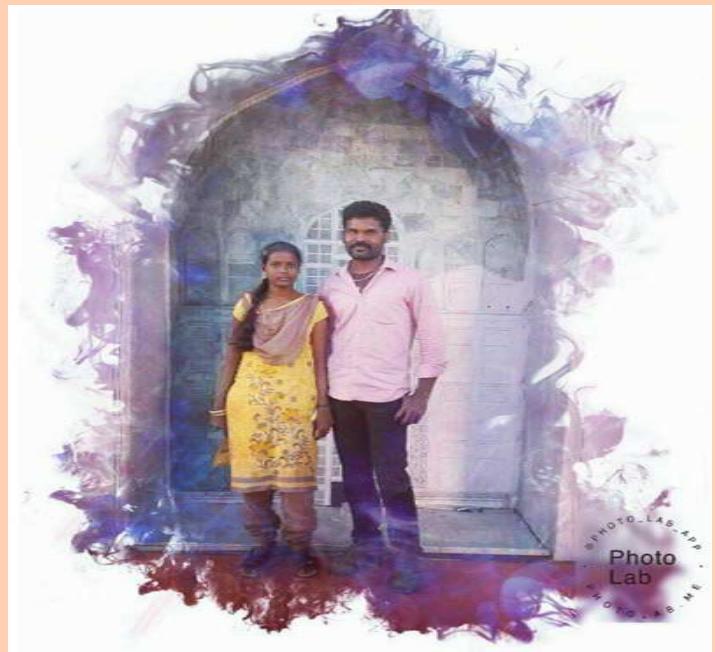

இப்படிக்கு
முருகன் ஆறுமுகவேல்

அன்பு தமையனுக்கு

பால்ய பருவத்திலிருந்து நாம் பழகிய நாட்கள்
இன்றும் புதியாய் என்னுள்;
வருடங்கள் வேண்டுமானால் ஓடலாம்;
ஆனால்
நாம் ஓடித்திரிந்த நாட்கள் நகராமல் தான்
நிற்கிறது
தாயாய் தாலாட்டி; தந்தையாய் கண்டித்து
தோழனாய் துணை நின்று; அண்ணனாய்
அன்பை பொழிந்தாய்;
எனவே உறவுகள் தேவையில்லை என் உலகம்
நியே!!!!!!
என்றும் அன்புடன்
அன்பு தமக்கை...

செல்வி.பவித்ரா வே (முருகனின் துங்கை)

தமிழோடு ஒரு வாழ்க்கை பயணம் வித்ய பாரதி

ஏ.ஆர் ரகுமான் பாடல் வெளியீடு என்றாலே அலாதி சந்தோஷம் தான். அன்றும் அப்படியே. "ஆளப்போறான் தமிழன்" என்ற பாடலை கேட்டு உடனடியாக "ஷேர்" செய்து விட்டு ஒரே நெருடல். "தமிழன்டா எந்நாளும், சொன்னாலே திமிரேறும்" என்ற வரிகள் ஒருவிதமான ஒவ்வாமையை ஏற்படுத்தியது. நிறம், சாதி, மதம், பாலினம் என எல்லாவற்றிலும் ஆதிக்கத்துக்கு எதிரான குரல் கொடுத்து நம்மை நாமே பெருந்தன்மையாக சித்தரித்துக் கொள்ள முயற்சி செய்வோம் ஒரு பக்கம். மறுபுறமோ அதையெல்லாம் மறைமுகமாக ஆதரித்து கடப்போம், இயல்பாக. ஏதோ ஒரு அடையாளத்தின் வழியாக ஆதிக்கம் செலுத்த நாம் எப்போதும் முனைவதன் நோக்கம் தான் என்ன?

"உலகத்தின் முதல் மொழி" என்று தமிழை முன்னிறுத்துவதன் மூலம் தமிழை காக்க முயற்சிக்கிறோமா? "தமிழின திமிரு" என்றெல்லாம் பேசுவதன் மூலம் அப்படி என்ன செய்துவிட்டோம் தமிழுக்காக நாம்? "யார் யார் தமிழர்கள்" என்று ஒருபுறம் மறைமுக சாதியின் துணை கொண்டு வரையறுப்பவர்களை மிகைப்படுத்திக் கொண்டாடியும், புரிவதற்கு 10 வருஷம் ஆகும் என்பது போல பேசுபவர்களை intellectuals என பொய்யான மாயை அளித்தும் நம்மோடு சேர்த்து தமிழையும் பிற்படுத்தி இழுத்தே செல்கிறோம். தமிழில் சிந்திக்கும் அனைவரும் தமிழர்கள் தான். இயல்பாக எளிமையாக பேசும் தமிழே காலம் தாண்டியும் அன்பால் மட்டுமே கடத்தப்படுகிறது.

ஈகோ எல்லாம் விட்டுட்டு காதலால் மட்டுமே தமிழை என்று சில முயற்சிகள் செய்ததுண்டு. கூகிள் முதல் முகநூல் வரை அனைத்தையும் தமிழில் மாற்றியதே ஒரு சந்தோஷம் தந்தது. தினமும் அடிக்கும் அலாரம் "காலை வணக்கம்" என்ற label வைத்து புன்னகையோடு எழுந்த நாட்களும் உண்டு. காமராஜர் பேசிய தெளிவான நேர்மையான அரசியல் பேச்சும், அன்னா பேசிய கொஞ்சம் தமிழும், பெரியாரின் காலத்தை தாண்டிய நீதி போராட்டங்களும் அடிக்கடி தமிழ் நோக்கி இரவுகளில் மெல்ல இழுக்கும்.

இவர்கள் யாரும் கவிஞர்களோ நேரடியாக தமிழை வளர்த்தவர்களோ இல்லையே. ஏன் இவர்கள் பேசிய தமிழும் திருக்குறள் போல் பாரதியார் கவிதை போல் தன்னை நோக்கி இழுக்கிறது என்ற கேள்வியும் அடிக்கடி எழும். தமிழ் வளர்க்க புலமையும் ஞானமும் தேவையில்லை, ஆனால் தத்தம் கருத்துகளையும் செயல்களையும் தமிழாக்க வேண்டிய தேவை இருக்கிறது. இப்படியான சிந்தனை நிறைந்த ஒரு இரவில் தான் தோன்றியது அந்த ஆசையும், என்னுடைய ஆராய்ச்சியையும் தமிழ்ப்படுத்த வேண்டுமென்று. அவ்வளவு பெரிய கண்டுபிடிப்பா, வேற வேலையில்லயா என்றெல்லாம் தோன்றிய என்னாங்களை தூரப்படுத்தி முயற்சித்து தான் பார்ப்போமே என்று எழுந்தால், மேஜை மேல் இருந்த "புறநானூறு ஒரு எளிய அறிமுகம்" என்ற புத்தகத்தின் வாயிலாக சுஜாதா மெல்ல சிரித்தார். "புறநானூறு படிக்கவே உனக்கு நான் தேவை" என்று ஒரு புறம் நக்கலாகவும், "அறிவியலை எளிய தமிழில் சேமிக்க வேண்டும்" என்று ஒரு புறம் உத்வேகமும் அளித்தார்.

சுஜாதாவின் அறிவுரை படி, என் ஆய்வு கட்டுரையில் இருந்த அத்தனை அறிவியல் சொற்களுக்கும் தமிழ் அகராதி செய்ய முயற்சித்தேன். பல வார்த்தைகளுக்கு தமிழில் குறிப்பிடும் போது அர்த்தம் எளிமையாகவும், பல வார்த்தைகளுக்கு அர்த்தம் அரைகுறையாகவும் திருப்தி இல்லாத பயணமாய் முடிந்தது அது. அப்படியே தூக்கி வைத்து விட்டு மறந்து விட்ட அந்த கட்டுரையை சமீபத்தில் திரும்ப எடுத்து பார்த்த போது ஒரு விதமான மகிழ்ச்சி கலந்த தேடல் தொடங்கியது. என்று என்னால் அதை முழுமையாக அறிவியல் தமிழில் எழுதி முடித்துவிட்டு அதை எளிய தமிழிலும் எழுதிவைக்க முடிகிறதோ அன்றே முழுமையான அன்பை தமிழுக்கு அளித்ததாக நிறைவு பெறுவேன்.

தமிழே என் மனதுக்கு நெருக்கமான மொழி. என் சிந்தனையும் செயலும் தமிழோடு கலந்திருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை அதிகம் உண்டு. அதே நேரத்தில் "தமிழர் கலாச்சாரம் தான் தலைசிறந்தது", "முன்னோர்கள் ஒன்றும் முட்டாள்கள் அல்ல", "என் மொழிக்கு உன் மொழி ஈடாகுமா" என்று தமிழையும் தமிழரையும் கட்டுவுட்ட செய்து புளித்ப்படுத்துவை ஒரு போதும் விரும்பவில்லை. கீழடி

அகழ்வாராய்ச்சி முடிவுகள் தமிழன் வளர்ச்சியடைந்த நாகரிகத்தை சேர்ந்தவன் என்றும் மத குறியீடுகள் ஏதும் இல்லாமல் வாழ்ந்தவன் என்றும் சில முடிவுகள் நோக்கி நகர்ந்ததை கண்டோம். வாழ்க்கைமுறை எவ்வாறு இருந்தது என்ற தேடல் இனிதே அவசியமானவையும் கூட, ஆனால் இதன் முடிவுகளினால் மட்டும் தமிழ் மீது இருக்கும் அன்பு மாறும் என்றால், பெருமை தலைக்கேறும் என்றால் தமிழும் ஆதிக்கச்சாதியை சேரும்.

"விஞ்ஞானம் வழியாக நீங்கள் பேசும் அத்தனையும் அன்றே அவர்கள் வேதத்திலும் பாசுரங்களிலும் சங்ககாலத்திலும் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்" என்பதில் என்றுமே உடன்பாடு இருந்ததே இல்லை. அந்த காலத்திலும் தேடல் இருந்தது, இப்போதும் இருக்கிறது அவ்வளவே. இந்த உடை அணிந்தால் தான் தமிழ் பெண், திமிரோடு இருந்தால் தான் உண்மையான தமிழன், காலில் கொலுசு அணியும் பெண்கள் தான் அழகானவர்கள் என்று இது தான் தமிழர் பயணம், மரபு என்றெல்லாம் பின்தங்கி விடாமல் எப்படி தமிழ் காலத்துக்கு ஏற்றார் போல பரிணமித்ததோ அது போல நம் எண்ணங்கள் அனைவரையும் அரவணைக்கும் மனிதத்தை நோக்கிய பயணமாக இருத்தல் வேண்டும்.

அதே ஏ.ஆர் ரகுமான் இசையில் எனக்கு மிகவும் பிடித்த "Highway" ஹிந்தி படத்தில் "மாஹி வே" என்ற பாடல் வரிகள், "உன்னை அடைய நானே பாதையாவேன். என்னை அன்றி வேறு வழியும் இல்லை. உன்னை தேடி வருபவர் என்னை தவிர்த்து உன்னை சந்திக்க இயலாது, நீ தான் என் மௌனத்திலும் பேசுகிறாயே" என்பது போலவே என் தமிழ் அன்போடும் உரிமையோடும் என் பங்களிப்போடும் நெருக்கமாய் என்னுடன் பயணிக்கவே விரும்புகிறேன். எந்தவித பெருமையோடும் போலியான சித்தரிப்புகளும் இல்லாமல், இயல்பாய்.

Art by,
Balaji
Relative of
Dr. Saravanan Baluswamy

Pravin J
M.Des Year I
Design Department

Daytime Musings

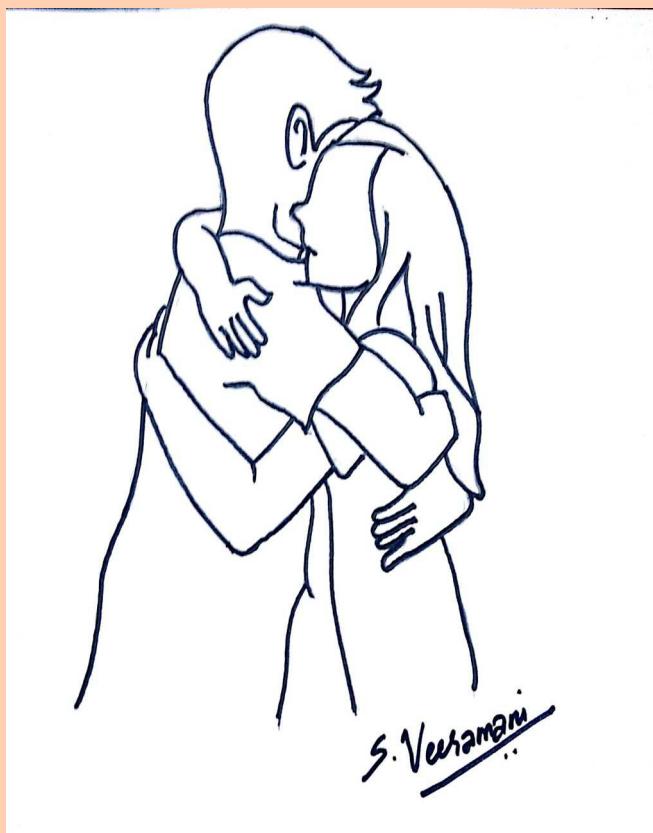
My pink is complemented by your blue
 Is all that I know of you?
 I had inhibitions when I first met you
 But with time I drowned myself in your blissful blue
 You faded away my darkest hues
 With your permanent shade of
 Mesmerizing blue of all the myriad hues
 I succumb to this colour that brings me you
 Blending together my little pink with your blue
 I want to paint my little world with you
 Perfect is my pink with your blue
 Like beautiful mornings laden with dew
 On a palette melting my pink with your blue
 Together we are an innocent shade of my favourite
 purple hue
 I wish a little before had I met you
 To get marked with impression
 On the canvas of my soul with your hues
 Inseparable is my pink with your blue
 Is all that I know of you!
 Pink and Blue – My Two Darling Colours

S.Santhosh
PhD, Electrical Engineering

ஓளியும் மொழி
பேசும்!!!

Photo by,
Vinothini
M.Tech I year
Biotechnology

அவஞ்ககாக அவள்

நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும்
பாரதியின் கனவாக இருக்கலாம் - ஆனால்
அவஞ்ககுத் தேவை மரியாதையுடன் கூடிய அன்பும்
அங்கீகாரமுமே !

விட்டுக்கொடுப்பதிலும், அரவணைப்பதிலும்
வானிலும் உயர்ந்த அவள் - ஏனோ இந்த
வெற்றிவீரினின் ஏனந்தை அமைதியோடு
ஏற்கிறாள் !

அசாதாரண சூழ்நிலையிலும் சாதாரணமாய்
இருப்பவள்
தன்னுடையவர்களின் உணர்வுகளையும்
தனதாய் உணர்ந்து துடிக்கின்றாள் !

வெற்றிவீரனுக்காக ஒரு வேலையில் பரிந்து பேசும்
இச்சமூகம் - அதே நிலையில் இருக்கும் அவஞ்ககாக
குரல் எழுப்ப மறுக்கின்றது !

தன் உணர்வுகளை நிலைமைக்கேற்ப சமாளிப்பதில்
மகிழ்ச்சியடைவதாய் தன்னைத்தானே ஏமாற்றி
கொள்பவள்
உண்மையில் தன் இதயத்தில் கொள்வதென்ன?
ஒரு வெற்றிடமே
தன் வாழ்நாள் முழுவதும் அந்த வெற்றிடத்தை
நிரப்பாவிட்டாலும்
என்றோ ஒருநாள் - அதை நோக்கிய பயணத்தை
தொடரும்
அவஞ்ககாக அவள் !!!

இப்படிக்கு
அவஞ்சளிருக்கும் அவள்.

The Demons Within

Every time silencing
The demons within
She grew remorseful for her sin.

Deep inside her cluttered mind
Those demons
Held her intertwined

Futile were those self-talks
Which happened on
Those deserted walks

She who once
Believed in herself
Now was oblivious to her own self

What words could not express,
Tears said it wise smearing her
Kohl rimmed mascara eyes

When asked if she is fine
She hid herself with
Her contagious smile

No one knew how obnoxious
She grew deep there
Only the demons who held her captive
were aware
She now felt like
Breaking the barriers and
Setting her heart aflutter with love letters

Letters of love she
Wrote to herself
Praising her as a beautiful self

Anxious those demons
Grew of those positive vibes
That resulted from her confident strides

Those demons who once
Left her intimidated
No longer made her agitated

This time silencing
The demons within
She no more grew
Remorseful for her sin!!

Let your demons come out to play...

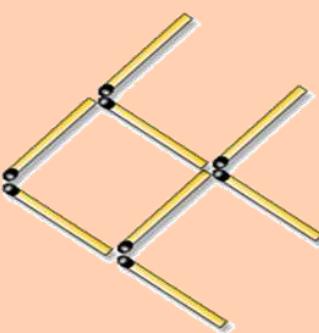
S.Santhosh
PhD, Electrical Engineering

தீக்குச்சி

மதிய நேரம் 2 மணி .

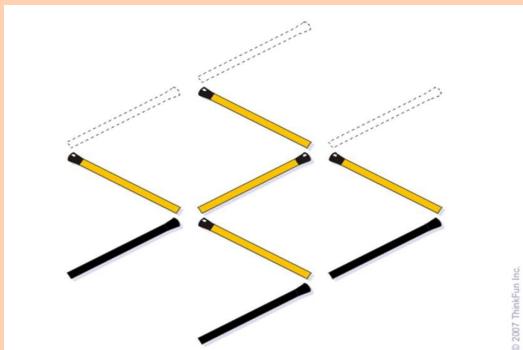
அனைத்து மாணவர்களும் தங்களது மதிய உணவை சாப்பிட்டுவிட்டு மந்த நிலையில் அமர்ந்திருந்தனர். ஆனால் அவர்களுக்குள் ஒரு சிறு மகிழ்ச்சி, ஏனென்றால் அது யோகிதா ஆசிரியையின் கணித வகுப்பு. யோகிதா ஆசிரியை மிகவும் அன்பானவர், அனைத்து மாணவர்களுடனும் சகஜமாகப் பழக கூடியவர். மாணவர்களின் திறம் கண்டு அவர்களை ஊக்குவிப்பவர் . முக்கியமாக யாரையும் திட்டமாட்டார். தனது வகுப்பை எப்போதும் தனக்கே உண்டான தனித்தன்மையுடனும், செயல் வழி கற்றல் முறையிலும் சொல்லித்தருபவர். கணிததை கணிவாக்கி நமது வாழ்வியலுடன் தொடர்பு செய்து கற்பிப்பார். அன்று வகுப்பில் மாணவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உரையாடும் சத்தமும் அதிகமாக இருந்தது. இந்த நேரத்தில் சட்டென்று வகுப்பிற்குள் நுழைந்தார் யோகிதா. உடனே ஒரு பெரு அமைதி நிலவியது. தனது கூர்ந்த விழிகளால் வகுப்பு மாணவர்களை கவனித்தார் . ஒரு 5 நிமிடம் இந்த அமைதி தொடர்ந்தது. தான் கொண்டு வந்த 8-ம் வகுப்பு கணித புத்தகத்தில் உள்ள "இயற்கணித " கணக்கு ஒன்றை கரும்பலகையில் எழுதினார் . மெல்ல ஒரு குரல் ஒலித்தது, "மிஸ் இன்னிக்கு இது வேண்டாம் மிஸ் ". இந்த குரலுக்கு உரிமையான மாணவி சிரிஷா. இவருக்கு ஆதரவு குரலாக மாணவன் மகேஷாம் "ஆமா! மிஸ் வேற எதாவது இன்டெரஸ்டிங்கா சொல்லுங்க மிஸ்" என்றான். அந்த இருவரும் ஒருவருக்கொருவரை பார்த்து புன்னகைத்தனர். கரும்பலகையின் பக்கம் இருந்து திரும்பி மாணவர்களை பார்த்த யோகிதா டீசர், "என்னடா செல்லங்களா, ஏன் உங்களுக்கு இன்னிக்கு இது வேண்டாம்னு சொல்லுறீங்க?" என்று புண் முறுவல் பூத்தபடி கேட்டார். பதில் வருவதற்குள் அனைத்து மாணவர்களும், "மிஸ் வேற எதாவது இன்டெரஸ்டிங்கா சொல்லுங்க மிஸ்" என்று கூச்சலிட்டார்கள். மாணவர்களின் நிலையை அறிந்த யோகிதா டீசர். தீக்குச்சிகளை கொண்டு புதிர்களை உருவாக்கி மாணவர்களுக்கு சொல்ல தயாரானார். கரும்பலகையில் அவர் வரைந்தது

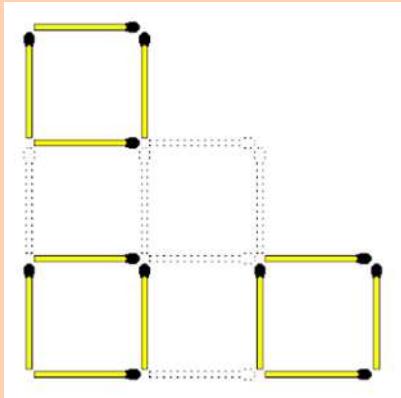
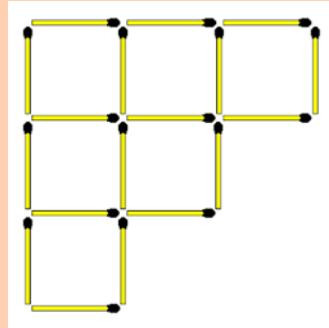
இந்த மீன் இப்போது இடது புறமாக நீந்துகிறது. வெறும் 3 தீக்குச்சிகளை மட்டுமே நகர்த்தி, நீங்கள் அதை வலது புறமாக நீந்தும் படி மாற்ற வேண்டும். ஒரு தீக்குச்சியின் மேல் இன்னொரு குச்சியை வைக்க கூடாது.

மாணவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்களது யோசனைகளை பரிமாறிக்கொண்டனர். 10 நிமிட நேரத்திற்கு பிறகு மாணவி சிரிஷா தனது விடையை அனைவர் முன் கரும்பலகையில் வரைந்து காட்டினாள்.

யோகிதா டீசர் மிகவும் மகிழ்ந்து. "தூப்பர்" என்று மாணவி சிரிஷாவை பாராட்டினார். அதற்குள் மற்ற மாணவர்கள் "மிஸ் இன்னொரு புதிர்" என்று குதூகலித்தனர் . மறுபடியும், கரும்பலகையில் டீசர் வரைந்தது.

வெறும் 6 தீக்குச்சிகளை மட்டும் நீக்கி விட்டு, 3 சதுரங்களை உருவாக்குங்கள். ஒரு தீக்குச்சியின் மேல் இன்னொரு குச்சியை வைக்க கூடாது. 15 நிமிட தீவிர ஆலோசனைகளுக்கு பிறகு, மகேஷ் சரியான பதில் கூறினான். அவன் கரும்பலகையில் வரைந்தது,

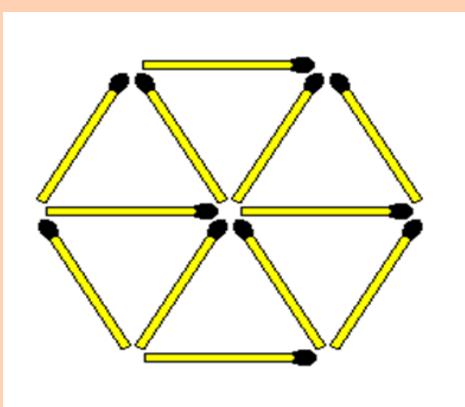
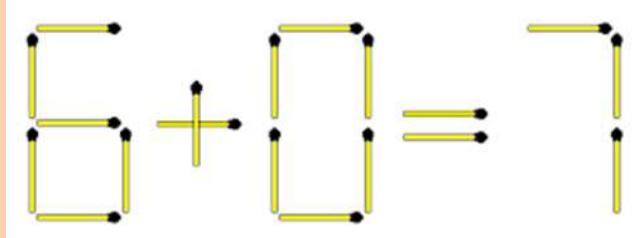

சபாஷ் என்று பாராட்டினார் யோகிதா.

அதற்குள் வகுப்பு முடிந்ததற்கான மணி ஓலித்தது. ஆனால் மாணவர்கள், "உச்சர் இன்னும் 2 புதிர் சொல்லிவிட்டு போங்க" என்று அன்புடன் வினவினார்கள். அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க. கீழ்கண்ட புதிர்களை சொல்லிவிட்டு யோகிதா உச்சர் விடை பெற்று கொண்டார்.

புதிர் 1 :

4 தீக்குச்சிகளை நீக்கி விட்டு, கீழ்கண்ட சமன்பாட்டை திருத்தவும்.

புதிர் 2 :

வெறும் 3 தீக்குச்சிகளை மட்டும் நீக்கி விட்டு, 3 முக்கோணங்களை உருவாக்குங்கள். ஒரு தீக்குச்சியின் மேல் இன்னொரு குச்சியை வைக்க கூடாது.

"நாம ரெண்டு பெரும் சேர்ந்து இந்த புதிருக்கு விடை தேடலாம்" என்று மகேஷ், சிரிஷாவிடம் கேட்க, அவனும் அதற்கு தலை அசைத்தாள்.

ஆக்கம்
செ.வீரமணி.

Art by, Karthick Paramesh B.Tech,
Civil Engineering

முகநூல்

வீரமணியும், கண்ணனும் மிகச்சிறந்த நண்பர்கள். இருவரும் அடிக்கடி அவர்களுக்குள் அறிவுசார் போட்டிகள் நடத்துவது வழக்கம். இப்படி நடந்த பல போட்டிகளில் வீரமணி தோற்று உண்டு. ஒரு நாள் கண்ணனை எப்படியாவது வென்று விட வேண்டும் என்று அவனிடம் ஒரு விடுக்கை ஓன்றுக்கு விடை சொல்லுமாறு வீரமணி கேட்டான் (அவன் கண்டிப்பாக விடை சொல்லமாட்டான் என்ற நம்பிக்கையில்!!). முதலில் இப்படி ஆரம்பித்தான்,

"முகநூல் பற்றிய உனது கருத்து என்ன?"

'முகநூல் இன்று நம் வாழ்வில் ஒரு அங்கமாக உள்ளது. உலகம் முழுவதிலும் நமக்கு நண்பர்களை தேடி கொடுக்கிறது. அந்த பயன்பாட்டு செயலியில் நமது புகைப்படத்தையோ அல்லது தரவுகளையோ உள்ளீடு செய்த பின், நம்முடைய எத்தனை நண்பர்கள் அதற்கு விருப்பம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று மீண்டும் மீண்டும் நமது மனதை தூண்டி அந்த செயலியை பார்க்க தூண்டுகிறது"

"ரொம்ப அழகாக சொன்னாய் கண்ணா!"

"உனது முகநூல் நண்பர்கள் பட்டியலில் நான் உள்ளேனா?"

"ஆம்"

"உனது முகநூல் நண்பர் மற்ற ஒருவர் பெயரை சொல்."

"சந்தோஷ்"

இப்போது கேள்வி "நானும், சந்தோஷம் முகநூல் நண்பர்களா ?"

(கண்ணன் சிரித்தான்)

அவனுடைய பதில், "இருக்கலாம் , இல்லாமலும் இருக்கலாம் "

அடுத்த கேள்வி " உனது இன்னொரு நண்பரின் பெயரை சொல் "

"முருகன்"

இப்போது என்னுடைய கேள்வி "நான், சந்தோஷ், முருகன் மூவரும் ஒருவருக்கொருவர் முகநூல் நண்பர்களா, (அதாவது : வீரமணியும் சந்தோஷம் நண்பர்கள் , சந்தோஷம் முருகனும் நண்பர்கள் , வீரமணியும் முருகனும் நண்பர்கள்)அல்லது மூவரும் ஒருவரை ஒருவர் அறியாதவர்களா ?"

(வீரமணி மெளனமாய் மனதிற்குள் சிரித்தான், அவனுக்குளேயே அவன் சொல்லிக்கொண்டான் "கண்ணா நன்றாக மாட்டிக்கொண்டாய்.")

"இருக்காலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம்" என கண்ணன் பதில் கூறினான்.

(சே இப்போதும் சரியாக பதில் கூறிவிட்டானே, என்று கோபத்தை வெளிக்காட்டாமல் தொடர்ந்தான் வீரமணி)

"முகநூலில் 5 பேர் கொண்ட குழுவை எடுத்தால், அதில் கண்டிப்பாக ஒரு மூவர் ஒருவருக்கொருவர் நண்பர்களாகவோ அல்லது மூவர் ஒருவரை ஒருவர் அறியாதவர்களாகவோ இருப்பார்களா?" என வீரமணி கேட்டான்.

கண்ணன் யோசிக்க ஆரம்பித்தான்.

5 நிமிட நேரம் ஆகியது. கண்ணன் பதில் கூறவில்லை.

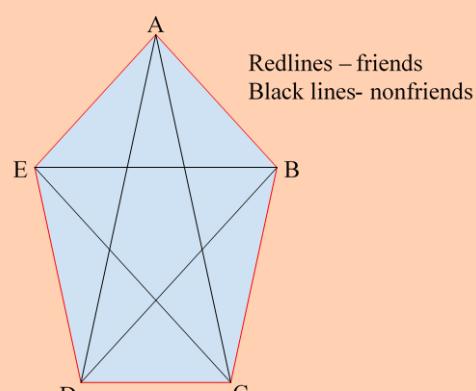
(வீரமணி தன் மனதுக்குள் மார்த்தடிக் கொண்டான்)

10 நிமிட நேரம் கழித்து கண்ணன் பதில் கூறினான். "இருக்கலாம் இல்லாமலும் போகலாம்".

"எப்படி!!! காரணம் கூறு..." என்று வினவினான் வீரமணி. A ,B ,C ,D

மற்றும் E என்ற 5 நபர்களை எடுத்துக்கொள். நான் வரையும்

படத்தை கவனி

வீரமணி விடவில்லை "6 பேர் கொண்ட குழுவை பற்றிய உனது கருத்து என்ன "

"கண்டிப்பாக ஒரு மூவர் ஒருவருக்கொருவர் நண்பர்களாகவோ அல்லது மூவர் ஒருவரை ஒருவர் அறியாதவர்களாகவோ இருப்பார்கள்" என்று சட்டென்று பதிலளித்தான் கண்ணன். சபாஷ் சரியான பதில், நிருபணம் கேட்டான் வீரமணி.

"நீயே யோசி" என்று மெல்ல புன்னகைத்து தனது இரவு சாப்பாடு சாப்பிட நகர்ந்தான் கண்ணன்.

"மறுபடியும் தோற்று விட்டேனே! என்று விழித்தபடி தனது ஏமாற்றத்திலிருந்து வெளிவர பிரியானி கடையை நோக்கி நகர்ந்தான் வீரமணி.

ஆக்கம்

செ.வீரமணி

மூல நூல் : At Right Angles

கட்டுரை : R.Ramanujam

தொடர்பு : jam@imsc.res.in

தூக்கமின்மை

என்ன? என்ன? என என்னிக்களைத்து
வீழும் விளக்கொளியிலெழும் வினாக்களை விலக்கி
உறங்க உத்தேசிக்கும் உன்னதப்பொழுதில் உதித்தது
"சூரியன்".

பாசமலர்கள்

கீழே விழுந்தால் தூக்கி விட்டு
அதற்கும் முன்பு 'ஓட்டி' விட்டு
பிரச்சனை வந்தால் கூட நின்று
அடி விழுகையில் கழன்று சென்று
ஏங்கும் போது தாயுமாகி
இருளை விரட்டும் ஓளியுமாகி
மலர்கள் போல வாசம் தந்து
மாசில்லாத பாசம் காட்டும்
அழகு மலர்கள் கதம்பமே!!!
'பாசமலர்கள்' குடும்பமே!

கண்ணன்

Anandkumar M
PhD, MSME

கல்லூரிக்காதல்

அது ஒரு அழகான மழைக்கால காலைப்பொழுது, நேற்று பெய்த மழையை சுற்றி இருந்த மரங்கள் தேக்கி வைத்து, சொட்டு சொட்டாக வெளியேற்றிக்கொண்டிருந்தது. வீதிகளில் ஆங்காங்கே மழை நீர் தேங்கி இருந்தது. அந்த ஊரின் நடுவில் உள்ள ஒரு பெரிய வீட்டில் அதிகாலை 5.30 மணிக்கு எம்.எஸ்.சுப்புலக்ஷ்மியின் சுப்ரபாதம் ஒலித்துகொண்டிருந்தது. அங்கு ஒரு அறையில் வைக்கப்பட்டிருந்த அலாரம் "ட்ரிய்யப்பய்யப்பயங்" என கீச்சிட்டது. அதை எழுந்து அணைத்து விட்டு, வீட்டு முற்றத்தில் நின்று அழகான இந்த மழைக்காலத்தை கையில் அம்மா தந்த காபியை முகர்ந்து பார்த்தவாறு ரசித்து கொண்டிருந்தாள் சிரி.

முன்பென்றும் இல்லாத அளவுக்கு இன்று அவளுக்குள் ஏதோ ஒரு நடுக்கம். ஏனென்றால், இது அவளது கல்லூரி வாழ்வின் முதல் நாள். திரைப்படங்களில் காட்டப்படும் கல்லூரி கதைகளை கண்டு எங்கி கொண்டிருந்த சிரிக்கு, இன்று ஏனோ அதை நினைத்து சின்னதாக ஒரு நடுக்கம். இவ்வாறான பல சிந்தனைகள் தோன்றிக்கொண்டே இருந்ததில் நேரம் போனதே தெரியவில்லை அவளுக்கு.

"சின்னாரி" என அம்மா செல்லமாக அழைக்கும் குரல் கேட்டு காலைப்பொழுதின் மயக்கத்தில் இருந்து வெளியே வந்த சிரி, நேரம் 7.30 மணியை நெருங்கிக்கொண்டிருப்பதை பார்த்து பதறினாள். உடனே எழுந்து, விரைவாக கல்லூரி செல்ல தயாரானாள். வீட்டை விட்டு நீல நிற பாவாடை தாவணியில் கிளம்பிய சிரியை, அன்று ஏனோ பல பேர் உற்றுப்பார்ப்பதை போல் தோன்றியது. வீட்டின் வெளியே அமர்ந்திருந்த சித்தப்பா, "என்ன சிரி, காலேஜீக்கா போற ?" என கேட்டார். "காலைல எந்திரிச்சு வேற எங்க போவேன், பானு சித்தி ரொம்ப நேரமா உங்கள தேடிட்டு இருக்காங்க, போய் அடிவாங்க போறீங்க" என செல்லமாக திட்டிக்கொண்டே கல்லூரி செல்லும் பேருந்து நிறுத்தத்திற்கு நடக்க தொடங்கினாள் சிரி.

கல்லூரிப்பேருந்து ஆடி அசைந்து ஒரு வழியாக கல்லூரி வந்து சேர 9 மணி ஆகி விட்டது. முதல் நாளே வகுப்பிற்கு சரியான நேரத்தில் சென்று விட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அவசர அவசரமாக தன்னுடைய வகுப்பறையை நோக்கி ஓடினாள் சிரி. வகுப்பறையை நெருங்கும் போது, தனக்கு எதிரே தன்னைப்போலவே ஒரு பையன் ஓடி வருவதை பார்த்தாள். மஞ்சள் நிறத்தில் பூப்போட்ட சட்டையும், நீல நிற பேரல் பேண்டும் அணிந்து கொண்டு, ரஜினி படத்தில் ஸ்டைல் செய்வது போல முடியை கோதி கொண்டே ஓடி வந்து கொண்டிருந்த அந்த பையனை பார்த்த உடனே ஏனோ சிரிக்கு மிகவும் பிடித்து போனது. சிரி தன் வகுப்பறை முன்னே சென்று நிற்க அவனும் அதே வகுப்பறை முன்பு வந்து நின்றான். வகுப்பு ஏற்கனவே ஆரம்பித்திருந்தது. உள்ளே பாடத்தை நடத்த ஆரம்பித்திருந்த யோகிதா செச்சர் திரும்பி பார்த்து, "முதல் நாளே லெட்டா !!!, ரெண்டு பேரும் ரொம்ப நல்லா வருவீங்க" என நக்கலாக சொல்ல, அது ஏனோ சிரிக்கு வருத்தத்தை தராமல் சந்தோசத்தை தந்தது. பின் உள்ளே சென்ற சிரி இரண்டாவது வரிசையில் காலியாக இருந்த இடத்தில் சென்று அமர்ந்தாள். அமர்ந்த உடன் அந்த பையன் எங்கே என தேடினாள், அவனோ முதல் இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தான். மதிய இடைவேளை மணி அடித்தது, அனைவரும் எழு எத்தனிக்கும் போது, அந்த பையன் திடீரென திரும்பி சிரியை பார்க்க, வெட்கத்தில் சிவந்து படபடவென நோட்டை கையில் பிடித்து வெளியேறினாள் சிரி. அன்றிலிருந்து தினமும் அந்த பையனை காண சரியான நேரம் பார்த்து கல்லூரி வர தொடங்கினாள் சிரி. காலையிலும் மாலையிலும் அந்த பையன் வரும் அதே பேருந்தில் சென்று வர தொடங்கியிருந்தாள்.

அன்று ஒரு நாள், வீட்டிற்கு அருகே உள்ள கடைக்கு சித்தப்பாவுடன் சென்றிருந்தாள். அங்கே எதேர்ச்சையாக அந்த பையனை சந்திக்க நேரிட்டது. இருவரும் மாறி மாறி சிரித்துக்கொண்டனர். அப்போது திடீரென சித்தப்பா அருகில் வந்து ஏதோ கேட்க வெலவெலத்துப்போனாள் சிரி. அந்த பையனும் எதுவும் நடக்காததை போல் வேறு எங்கோ பார்த்து திரும்பிச்சென்று விட்டான். இதே போல் பல இடங்களில் இருவரும் அடிக்கடி மாறி மாறி சந்தித்து சிரித்து கொண்டிருந்தனர். அனால் சிரிக்கோ அந்த பையனிடம் எப்படியாவது பேசி விட வேண்டும் என்ற ஆசை ஆனால் வெளியில் யாரோ பார்த்து, வீட்டில் சொல்லிவிட்டால் என்ன செய்வது என எண்ணி பயந்து தன்னுடைய ஆசையை மனதிற்குள்ளேயே பூட்டிவைத்திருந்தாள். அந்த பையனும் அதே போல் சிரியிடம் பேச நல்ல சந்தர்ப்பத்திற்காக காத்திருந்ததாகவே சிரிக்கு தோன்றியது. இவ்வாறு இருவரும் மாறி மாறி பார்த்துக்கொண்டும், சிரித்துக்கொண்டும் நாட்கள் நகர்ந்தன.

அது கல்லூரியின் கடைசி நாள், இன்றாவது எப்படியாவது அவனிடம் பேசிவிட முடிவெடுத்தாள் சிரி. அழகாக தன்னை தயார் படுத்திக்கொண்டு ஒரு அழகான மடிசார் புடவையை உடுத்தி, வெயிலில் முகம் வாடாமல் இருக்க ஒரு குடையோடு அவனை சந்திக்க கிளம்பினாள். கல்லூரியில் உள்ள மிகப்பெரிய ஆலமரத்தின் கீழே அவன் தனியாக நின்று கொண்டிருந்ததை பார்த்தாள். அவனைப்பார்த்தவுடன், "ஹலோ, என் பேரு சிரி, நம்ம எப்போ பார்த்தாலும் சிரிச்சிட்டே இருக்கோம்" என்று சொல்லி சிரித்தாள். அவனுக்கு தன் வாழ்நாள் லட்சியம் நிறைவேறிய அளவு மகிழ்ச்சி. அவனும் "என் பேரு மகேஷ், நானும் உங்கள பலதடவை பார்த்து பேச முயற்சி பண்ணிருக்கேன், ஆனா இன்னைக்கு தான் பேச முடிஞ்சிச்சு" என கூறினான். இருவரும் சிரிது நேரம் மனமாற பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது தான் அவனுக்கு வெளிநாட்டில் வேலை கிடைத்திருப்பதும், இன்னும் சில நாட்களில் அவன் ஊருக்கு கிளம்பிவிடுவான் என்பதும் அவனுக்கு தெரிந்தது. பேசி முடித்து கிளம்பும் போது "பை பை மாமி" என அவன் கூற, சிரித்துக்கொண்டே கிளம்பினாள் அவள்.

அவள் அவனிடம் பேசிய முதலும் கடைசியும் அன்றே. கல்லூரி முடிந்து பல ஆண்டுகள் ஆயினும் மழைக்காலத்தில் கல்லூரிக்கு செல்லும் யாரை பார்த்தாலும், அந்த அழகிய நினைவுகள் என்றும் அவனுக்கு வந்து போகும்.

கண்ணன்

இடம் பொருள் மனிதர் விலங்கு: கணக்கு பூதம்

"பானு, பூங்காவுக்கு வருகிறாயா?" என்று சித்தப்பா கேட்டு முடிப்பதற்குள் புத்தகத்தை மூடிவைத்துவிட்டு ஓடிவந்து சித்தப்பாவின் கண்ணத்தில் முத்தமிட்டு கையை பற்றிக்கொண்டாள் பானு. "என்ன பானு கணக்கு போட்டு கொண்டிருந்தாயா என்று மெல்ல நடந்த படியே கேட்டார் சித்தப்பா. "எப்படிச் சரியாக கண்டுபிடிச்சிங்க சித்தப்பா!" என்று ஆச்சரியப்பட்டாள் பானு. சினுங்கிகொண்டே, "போங்க சித்தப்பா, நிம்மதியா வெளியில் வரலாமுன்னு நினைச்சா நீங்க மறுபடியும் கணக்கு பூத்ததை நியாபகப்படுத்திற்க. ஏன் தான் பள்ளிக்கூடத்தில் அதை நடத்துறாங்களோ? ஏன்தான் அது இந்த உலகத்துக்கு வந்துச்சோ?" என்று முன்முனுத்தாள். சுத்தம் போட்டு சிரித்தார் சித்தப்பா. "இத்தனை அலுப்பா உனக்கு? பானுவுக்கு அடுத்தபடியாக எனக்கு ரொம்ப பிடித்தது கணக்கு தான், தெரியுமா? என்று சிரித்த படியே கூற, "அதான் தெரியுமே, நீங்க தான் கணக்கு பண்ணுறுதலு பெரியலாக்சே" என்று கிண்டலாக இழுத்தாள் பானு. பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே இருவரும் பூங்காவை வந்தடைந்தனர். அங்கே இருந்த ஆல மர அடியில் இருவரும் அமர்ந்து கொண்டனர். சித்தப்பா கேட்டார் "பானு உனக்கு பிடித்த நபர் ஒருவரின் பெயரை சொல்". பானு உடனடியாக சித்தப்பாவின் பெயரை கூறினாள். சித்தப்பா புன்னகைத்தார். சித்தப்பா தொடர்ந்தார் "உனக்கு பிடித்த மாதம் ஒன்று சொல்". பானு அக்டோபர் என்றாள். சித்தப்பா மிகவும் மகிழ்ந்து இது நான் பிறந்த மாதம் என்றார். சரி "இந்த பூங்காவில் அக்டோபர் மாதம் பிறந்தவர்கள் எத்தனை பேர் இருப்பார்கள்". என கேட்டார்? பானு முறைத்தாள். "சித்தப்பா எனக்கு இங்கு ஒருவரையும் தெரியாது. பிறந்த மாதம் எல்லாம் எப்படி கண்டுபிடிப்பது?" நான் உன் வயது இருக்கும் போது ஒரு நாள் என் ஆசிரியர் வகுப்பில் ஒரு கேள்வி கேட்டார். "ஒரு பெரிய அறை. அந்த அறைக்குள் குறைந்தது எத்தனை பேரை அனுமதித்தால் அவர்களில் மூன்று பேரூடைய பிறந்த மாதம் ஒன்றாக இருக்கம்?" "அதெப்படி சித்தப்பா சொல்ல முடியும்? நீங்கள் கேட்டதால், நான் அக்டோபர் என்று சொன்னேன். இங்கே இருக்கும் ஒவ்வொருவராக போய் கேட்டால் தான் வேறு யார் அக்டோபர் மாதம் பிறந்தவர்கள் என்று கண்டு பிடிக்க முடியும். அவர்கள் சொல்லாமல் நம்மால் மேஜிக் எல்லாம் செய்து கண்டுபிடிக்க முடியாதே?" "சரி, ஒரு பேச்சுக்கு ஆயிரம் பேரை அந்த அறைக்குள் அனுப்புகிறோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர்களில் மூவரூடைய பிறந்த மாதம் ஒன்றாக இருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதா?" "இருக்கிறது" "நாறு பேரை?" "இருக்கிறது" "இம்பது பேர்" பானு யோசித்தாள். "இம்பது பெரும் வேறு வேறு மாதத்தில் பிறந்திருக்கலாம் அல்லவா?"

"அதெப்படி? மொத்தம் எத்தனை மாதங்கள் இருக்கின்றன?"

"பன்னிரண்டு"

"அப்படியானால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த பன்னிரண்டு மாதங்களில் ஒன்றில் தான் பிறந்திருப்பார்கள் இல்லையா?"

"அட ஆமாம். அப்போது பன்னிரண்டு பேரை அறைக்குள் அனுப்பினால் போதுமா ?"

"இல்லை பன்னிரண்டு பேரும் 12 வேறு வேறு மாதங்களில் பிறந்திருக்கலாம் அல்லவா?"

"நான் கேட்டது மூன்று பேருடைய மாதம் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்"

"அப்படியென்றால் 24 பேரை அனுப்பினால் போதுமா"

"நன்றா யோசி அந்த 24 பேரில் இருவருக்கு மட்டுமே பிறந்த மாதம் ஒன்றாக இருக்க கூடும் பானு பட்டென்று சொன்னாள் "சரியான விடை 25"

"எப்படி சொல்கிறாய்"

"ஜனவரி முதல் டிசம்பர் வரை 12 மாதங்களில் பிறந்தவர்கள் 12 பேர். அவர்களை முதலில் அறைக்குள் அனுப்பிவிட வேண்டும். இதேபோல் மறுபடியம் 12 பேரை அறைக்குள் அனுப்ப வேண்டும். மீண்டும் இன்னொருவரை அனுப்பினால் அவர் அந்த 12 மாதங்களில் ஒன்றில் பிறந்தவராக இருக்க வேண்டும் இல்லையா?"

சபாஞ் என்று தோளில் தட்டினார் சித்தப்பா . "சரி அப்போது ஒரே கிழமையில் பிறந்த மூவரை அனுமதிக்க குறைந்த பட்சம் எத்தனை பேர் தேவை?"

"திங்கள் முதல் ஞாயிறு வரை மொத்தம் 7 நாட்கள். 15 பேரை அனுப்பினால் போதும்"

"பிரமாதம்! என்னை விட பெரிய கணக்கு புலியாக இருப்பாய் போலிருக்கிறதே பானு!" என்று மகிழ்ச்சியோடு பானுவின் கையை பிடித்து குலுக்கினார் சித்தப்பா.

"சித்தப்பா 4 பேரின் கிழமையும் பிறந்த மாதமும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்றால் என்ன செய்வது?"

"வீட்டுக்கு வந்து நீ தான் கணக்கு போட்டு சொல்ல வேண்டும்"

"அப்பயோ என்னையும் கணக்கு போட வச்சிட்டங்களே சித்தப்பா! பெரிய தப்பா போச்சே!" சித்தப்பா சிரித்தார்

இதை எழுதியது
செ. வீரமணி

மூலம் : தி ஹிந்து தமிழ்
மூலக்கட்டுரை : கணக்கு பூதம்.

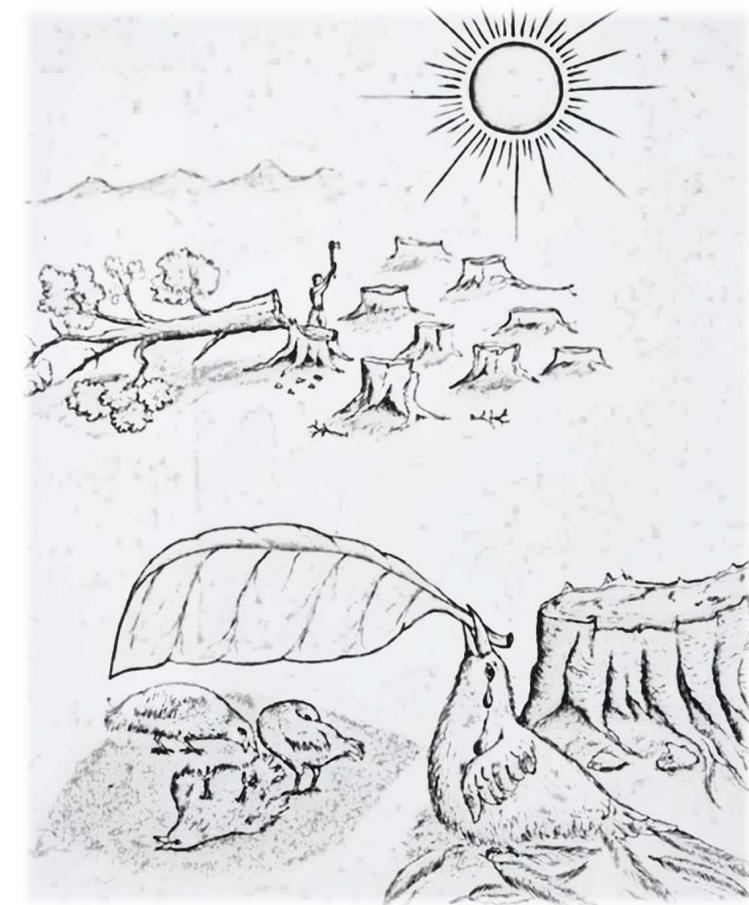
எழுதியவர் : திரு. மருதன்

தொடர்பு : marudhan@gmail.com

அன்று காதலாய் பார்த்த சண்டைகள்
எல்லாம் கோபமாய் பார்க்கும் அவள் கண்கள்
ஆறுதலாய் தெரிந்த என் தோள்கள்
இன்று அழுத்தம் குடுக்கும் பாரமாய் மாறிட
இந்த மாற்றங்கள் விளைத்திடும் பயமும்
அதில் விளையும் கண்ணீரும் தான் என் காதல்
அன்றோ
அல்லது காணலாய் போகுமோ
உன் மனதில் என் நினைவுகள்

Elcin,
Friend of Vinothini

மனிதனே மரங்களை வெட்டாகே
உன் கோடாரியின் ஒவ்வொரு சூழ்சியும்
வருங்கால வம்சத்தின்
கல்லறைக்கு கடைக்கால்.
மரங்களை வாழ வை மனிதனே!!
மனிதரையும் வாழ வை
காற்றில்லாமல் உயிர்களில்லை
கரைகளில்லாமல் நீதிகளில்லை
மரங்களில்லாமல் மனிதன் இல்லை

Trees play a huge role in the carbon cycle. They convert the CO₂ in the air to oxygen, through the process of photosynthesis, and in this way, they can be looked at as a natural regulator of the carbon dioxide. The more trees, the less carbon dioxide in the atmosphere and the more oxygen.

Global Warming? | Save Trees Save Earth

சி. சந்தோஷ் (S. SANTHOSH)
PhD - Electrical Engineering

கார்த்திகை தீபம்
By,
Athithiya Raj
B.Tech I Year
Chemical Engineering

Photo By,
Athithiya Raj

எதிர் வீட்டு மங்கை

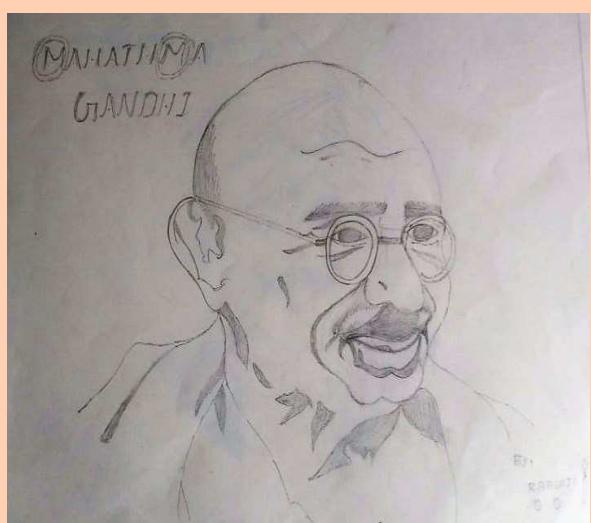
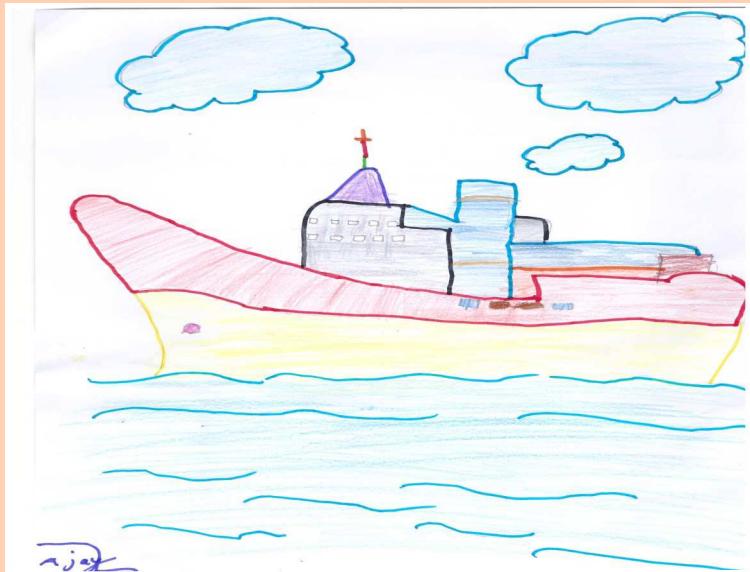
அதிகாலை அலாரம் மணி ஒலித்ததும் பரபரப்பாக எழுந்தேன். அதே தூக்க கலக்கத்துடன் நேரத்தை பார்த்தேன், விநாடி முள் சுற்றி நகர்ந்து வர சிறிய முள் ஜந்தின் பக்கம் இருந்தது. அதன் பிறகுதான் உணர்ந்தேன், ஒலித்தது எதிர் வீட்டு அலாரம். அதிகாலை தென்றலை உணர விரும்பி வீட்டு ஜன்னலை திறந்து வெளியே பார்த்தேன், ஆனால் நான் கண்டதோ அவள் வருவதைத்தான். அவள்தான் எனக்கு விருப்பமானாவள், எதிர் வீட்டு மங்கை. அவள் அடி மேல் அடி வைத்து அன்ன நடை நடந்து படிகளில் இறங்கி வரும் போது அவள் கால் கொலுசு சத்தம் என் காதில் இன்னிசையாய் இறங்கியது. நான் என் வீட்டு ஜன்னல் வழியாக அவளை பார்த்து ரசித்து கொண்டிருக்கையில் அயர்ந்து தூங்கி விட்டேன். சூரிய ஓளி என் முகத்தில் பட சட்டென்று எழுந்து பார்த்தேன், நேரம் ஏழு மணியை கடந்து சென்று கொண்டிருந்தது. பரபரப்பாக நான் என்னை தயார் செய்து, எனக்கு மிகவும் பிடித்த பச்சை நிற ஆடை அணிந்து வெளியே சென்று வீதியை பார்த்தேன். அவளோ எதிர் வீட்டிலிருந்து பச்சை நிற தாவணி அணிந்து வெளியே வந்தாள், எனக்கோ மனதுக்குள் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சி, அதனை வெளிபடுத்தும் விதமாக ஒரு புன்னகையை அவளை நோக்கி அனுப்பினேன். ஆனால் அவளோ எதையும் கண்டு கொள்ளாமல் பேருந்து நிலையம் நோக்கிச் செல்ல, நானும் மன வருத்தத்துடன் அவளை தொடர்ந்து சென்றேன். பேருந்து நிலையத்தில் அவள் அருகில் நின்று அழகை ரசித்துக்கொண்டிருந்தேன். அவள் பச்சை நிற தாவணியில் மிகவும் அழகாகவும், குறிப்பாக அவள் முகம் ரோசா செடியில் பூத்த பூ போல மிகவும் அழகாக இருந்தது. நான் அவளை ரசித்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் பேருந்து வந்து அவளை அழைத்து சென்றது. நான் அந்த பேருந்து நிலையத்திலேயே மெய்மறந்து நின்றுகொண்டிருந்தேன். அன்று நான் அலுவலகம் சென்றாலும் என்னால் முழுமையாக கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. எனது மனதில் அவரும், அவள் மீது கொண்ட காதலும் வந்து சென்றது. அவளது நினைப்பு மட்டுமே வந்து சென்றதால், என்னால் மதிய உணவு கூட உண்ண முடியவில்லை. மாலையில் எனது காதலை அவளிடம் சொல்லி விட வேண்டுமென முடிவு செய்தேன். அலுவலகத்திற்கு பாதி நாள் விடுமுறை சொல்லிவிட்டு கடை வீதிக்கு வந்தேன். வீதியில் செல்லும் எல்லா பெண்களும், எனக்கு அவளை காண்பது போன்றே இருந்தது. பூ கடைக்கு சென்று ரோசா பூக்களை பார்த்தேன், ஆனால் என்னவோ எல்லா பூக்களும் அவளை விட அழகில் குறைவாகவே இருந்தது. கடைசியாக ஓரிரு பூக்களை வாங்கிக்கொண்டு அவளை காண ஓடோடி சென்றேன். காலையில் பிரிந்து சென்ற அதே பேருந்து நிலைத்தில் காத்துக்கொண்டிருக்கும் சில மணித்துளி நேரத்தில் சாலையில் செல்லும் அனைவரும் என்னையும், என் கையில் இருக்கும் பூவையும் வேறு விதமாக பார்த்து சென்றார்கள். முடிவாக அவள் வரும் பேருந்து வந்தது, அவளும் இறங்கி வீதியில் நடக்க தொடங்கினாள். நான் அவள் அருகில் தயங்கி தயங்கி சென்றேன். எனது பூவை அவளிடம் நீட்டி, “உன் வாழ்விலும், உன்னிலும் சரி பாதியாக வர விரும்புகிறேன்” என்று கூறி எனது காதலை வெளிபடுத்தினேன். உடனே அருகில் வந்து கொண்டிருந்த இருவர் என்னைத் தாக்கும் நோக்கத்தில் என்னை இறுக்கமாக பிடித்தார்கள். பதற்றத்தில் நானோ.....

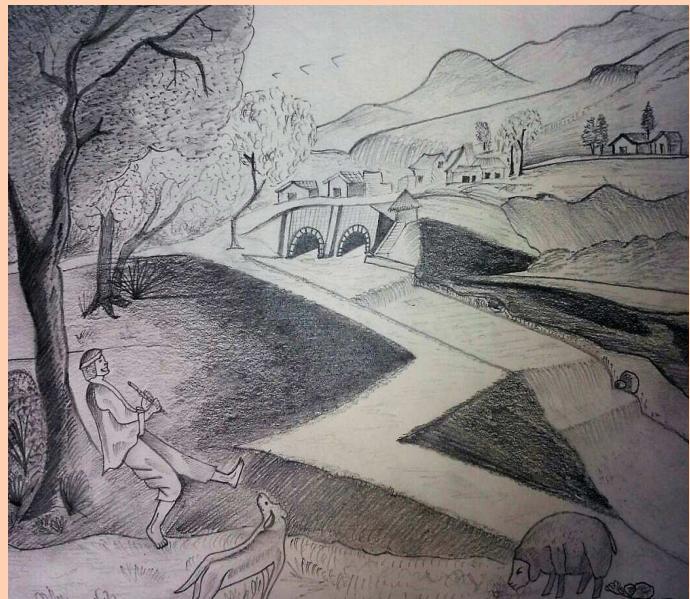
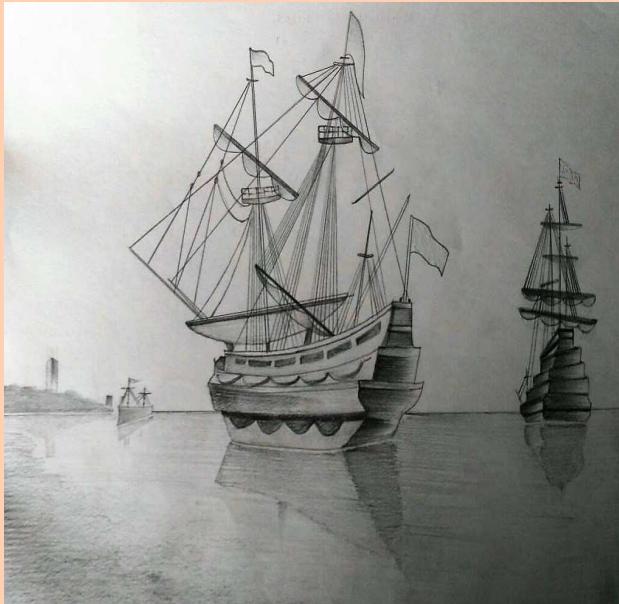
இப்படிக்கு

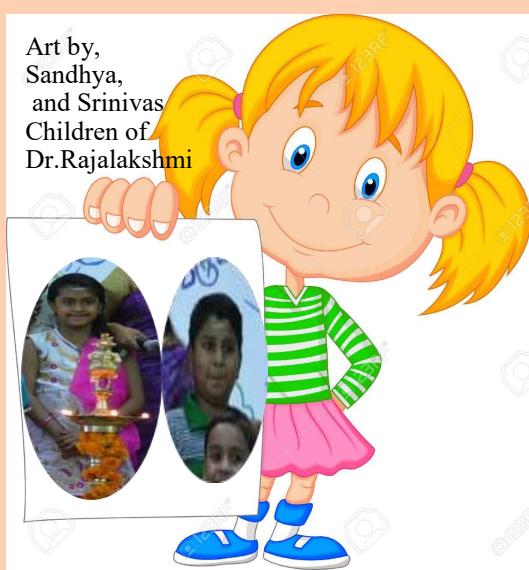
என்றும் அவளை விரும்பும் நான்....

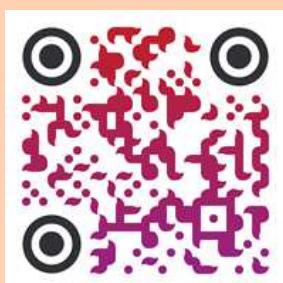
குட்டைஸ் சுட்டைஸ்

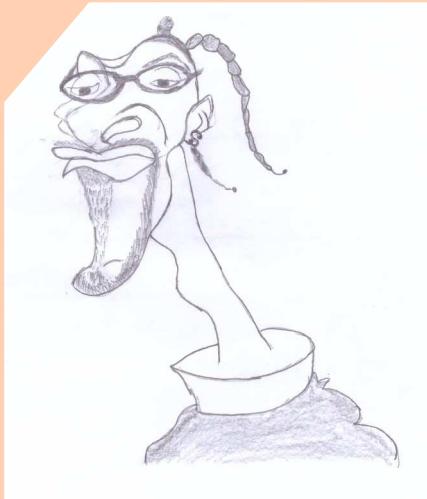
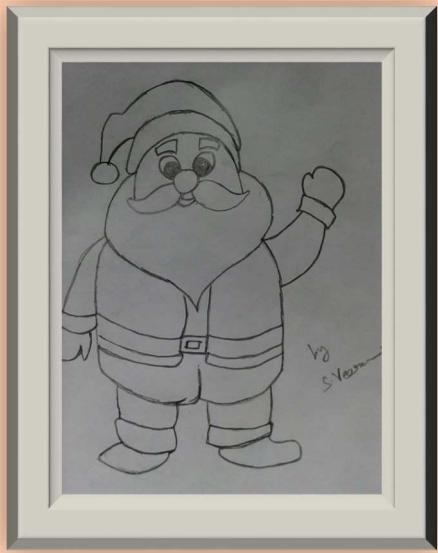

The above art is craftwork of Ms.Sandhya . To view the craftsmanship, scan the QR code.

ஒவியம்
செ.வீரமணி

FAREWELL CONTENTS

Two years in IIT Hyderabad was a roller coaster ride for me. First time hostel, First time all alone and have to be independent which I am not used to, so much diversity all of a sudden it was an overwhelming reaction. After coming here I realized life comes with all colours so through this journey of two years I looked so many facets of people, so many shades and all together these all experiences made me a fragile person to a little bit sturdy. These two years I have learned to look into things in a different manner and besides learning my courses, I learnt a lot from people around me. I am one of the most passive members in Senthamizhsangam; I was almost an outlier of the group. I was much more of an introvert kind of person, so I was not able to mingle that much. But I always admire the way the people work. It is always said that we don't know the value of the things which are near us so when I came here and whenever I listen to people talking in Tamil, I feel like I am in home that feeling doesn't have a name, it was really exhilarating. Last but not the least junior people, the coolest people I have ever met, stay like these forever and all the best for your future endeavours.

P. Srinithi

M.tech 2nd year,
Medical biotechnology

Dear Srinithi,

Our friendship journey started since 1st year of B.Tech. We shared many sweet memories. I have never expected that we will spend another year of college life together. Your support and company made my IITH life easy. Without you my first time as a hostelite would have been difficult. Your guidance as a senior helped me a lot in academics. I will miss the time we spent together (especially our snacks time chat). Your absence will leave a void. I wish you all success and happiness in your life. Good luck for your future.

IIT Hyderabad has been a wonderful experience. I stepped out of my comfort zone for the first time. It's both terrifying and exciting. I have met wonderful people who helped me a lot in being who I am now. IIT-H was initially hell for me, now it has become my second home. I made a lot of memories here - Late night walks, mid-night cravings, canteen meetings, going crazy!! Sriya and Soumya my saviours! Soumya, my first roomie. I will never forget the song I composed for her. The bonding I share with them is very special. Ankita Di and Piu Di, my beautiful Bengali Roshogollos :P. They made my stay in ODF lovely. Tejaswini and her self-proclaimed "evilness". I am so proud that she met the President. Nandini Di and Madhusmita Di's pets and our assembly in our dining room which is Tejaswini's room actually. Not a single day goes by without me teasing my sweetest Chitappa (Mr.Anandkumar Mak :P) and Yoghitha Akka always comes to the rescue by settling the silly fights!! She and Tejaswini are one of the strongest ladies whom I admire. Some days I am left in wonder whether what Kannan Anna spoke has a single meaning or many (gummaannn :P). The ever-smiling Viru Bhai, the sometimes-puts-unbearable-mockkai Santhosh Anna (maybe most times :P)!! The sweet little Preethi who is such an adorable baby! Murugan Anna is special as he looks terrifying but in reality such a nice person. He even nicknamed me Maami. I absolutely love it!! I am so thankful to god to have met these people. In such a short span of time, friends became family. I wish I knew enough vocabulary to express my emotions!!! I will surely miss them. They all will remain cherished.

Sripada Sirisha

M.Tech II year, BME.

The 2 wonderful years of our journey is coming to an end... Countless lovely memories we will never forget... You are the most cheerful person that we have ever met...

It is difficult to imagine life without you here in IIT... Hope our paths will cross again and as you move on remember us...

Will miss you buddy

LOVE,
SOUMYA & SRIYA

எனது ஐந்தாண்டு ஜஜிடி வாழ்வை பின்னோக்கி பார்த்தால், அதில் எண்ணிலடங்கா மகிழ்ச்சியான தருணங்கள் நிறைந்திருக்கும் முதலாம் ஆண்டு முதல் இப்பொழுது வரை தமிழ்க்குடும்பம் ஒன்றுகூடிய பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் என்னால் இயன்ற சிறு பணியாற்றியதை எண்ணி மகிழ்கிறேன். என் வாழ்வின் அனைத்து தருணங்களிலும் என்னுடன் இருந்த என் அன்பு நன்பர்களை எமக்களித்த இறைவனை வாழ்த்தி பணிகிறேன். எனக்கு பாடங்களோடு வாழ்வியலையும் கற்றுத்தந்த அனைத்து ஆசிரியர்களுக்கும், அழகிய பல தருணங்களை அள்ளித்தந்த ஜஜிடிக்கும் நன்றி.இந்த தமிழ்ச்சங்கமானது மேன்மேலும் வளர்ந்து இன்னும் பலருக்கு மகிழ்வை நல்கிட என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.எனது ஜஜிடி வாழ்வில் எனக்கு அன்பையும் அரவணைப்பையும் வாரிவழங்கிய என் "பாசமலர்களை" உள்மாற எண்ணி மகிழ்கிறேன்.

நன்றி,
கண்ணன்.

அனைவருக்கும் வணக்கம்,

ஜஜடி என் வாழ்வின் கனவு இடம். அந்த கனவு பலித்த அந்த நாளை என்னால் மறக்க இயலாது. அந்த கனவை நினைவாக்கிய இறைவனுக்கு நன்றி. மிகுந்த எதிர்பார்ப்புகளுடன் என் ஜஜடி கல்வி 2013 வருடம் ஆரம்பமானது. என் விடுதி நண்பர்கள் எனக்கு கிடைத்த முத்துக்கள். நான் யார் என்று எனக்கே உணர்த்தியவர்கள். உங்கள் அனைவருக்கும் என் உளமார்ந்த நன்றிகள். எனக்கு எல்லா நேரங்களிலும் உறுதுணையாக நின்ற எனது தோழி "யோகிதா" உனக்கு நன்றி சொல்ல எனக்கு வார்த்தைகளே இல்லை. என் வாழ்வின் மிகுந்த திருப்புமுனையாக அமைந்தது எனது இரண்டாம் ஆண்டு. அந்த திருப்புமுனையை தந்தது எனது ஜஜடி ஷஹதராபாத் தமிழ் மக்கள். உங்கள் அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து தமிழ் புத்தாண்டு விழாவை முதல் முறையாக சிறப்பாக கொண்டாடக் கிடைத்த வாய்ப்புதான் என்னை எனக்கு அடையாளம் காட்டியது. இதில் கிடைத்த மகிழ்வும் அனுபவமும் என்னை மென் மேலும் மெருகூட்டியது. ஜஜடி இல் என்னை பல நிகழ்ச்சிகளின் ஒருங்கிணைப்பாளராக மாற்றியதும் இதுவே. எனக்கு பல வாழ்வியல் பாடங்களை கற்று தந்த இடமும் இதுவே. உங்கள் அனைவருக்கும் என் கோடான கோடி நன்றிகள். இந்த தமிழ் சங்கம் மென் மேலும் வளர என்னுடைய வாழ்த்துக்கள்.

என்றும் அன்புடன்

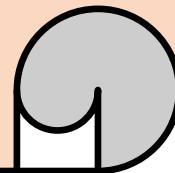
செ. வீரமணி.

வீரமணி அன்போடு காதலன் நான் எழுதும் மடல்.

வீரம் விளைந்த மண்ணான திருநெல்வேலிக்கு சொந்தக்காரன். ஒரே கல்லூரியில் வேறுவேறு துறைகளில் பயின்றோம், ஆனாலும் ஒருவரை ஒருவர் அறியாதவர்கள். நமது காதலுக்கு இந்த கழகமும், செந்தமிழ் சங்கமும் பாலமாக அமைந்ததை நான் பெருமையாக எண்ணுகிறேன். நாம் அதிகமாக பேசியது கிடையாது, ஆனால் நம் காதல் வழுவானது ஆழமானது. நம் பாசமலர்களில் ஒரு மலராக நீங்கள் இருந்ததை எண்ணி என் நெஞ்சு நெகிழ்கிறது. ஆனால், இப்பொழுதோ அந்த மலர் பிரிவதை எண்ணி என் மனம் கலங்குகிறது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் உங்களில் இருந்து கற்றது மிகவும் அதிகம். சூறிப்பாக கடின காலங்களில் நீங்கள் அளித்த அறிவுரைகள் மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தது. மேலும் உங்களது அறிவுரைகள் என்னை சிற்பமாக செதுக்கியது. உங்கள் வாழ்வில் நீங்கள் ஒரு சிறந்த கணித மேதையாக வெற்றி பெற எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

இப்படிக்கு

காதலன்.

எனக்கு விவரம் தெரிந்த நாள் முதல் ஜஜிடியில் படிக்க வேண்டும் என்ற கனவு மேலோங்கியது. இது எனது தாயின் உந்துதல் என்று கூட மிகவும் நேர்த்தியாக சொல்லலாம். எனக்கும் ஜஜிடி வைதராபாதுக்கும் உள்ள தொடர்பு மிகவும் பெரியது நான்கு ஆண்டுகள் என்பது சரியாக இருக்கும். மொழி தெரியாத இடத்தில் குறிப்பாக வீட்டை விட்டு தொலைதூரம் வரும் முதல் பயணம் இது. பல எதிர்பார்ப்பகளுடனும் பயத்துடனும் இருந்த அந்த தருணம் இன்னும் எனதுக்கத்தை விரட்டும். நான் இங்கு வந்த நாளிலிருந்து எனக்கு உறுதுணையாக இருந்த

Aravindh and Madhuri. They are such a sweet people, whom I never want to miss in my life and they are closely attached with my mom too. My most respected Naresh anna, Agathya anna who made my stay comfortable just over a phone call. Last but not least, a special mention to my AESICD lab members who made my stay here in IIT Hyderabad most memorable and stood by my side during tough times.

எவ்வளவுதான் நம் சக நண்பர்களின் ஊக்கம் இருந்தாலும் நமது சத்யா அண்ணா , அரவிந்த அண்ணா, கார்த்திக் அண்ணா மற்றும் டேன் அண்ணா போன்ற நமது செந்தமிழ் சங்க மூத்த உறுப்பினர்களின் அன்பு எனக்கு ஒரு பலமாக அமைந்தது. அருணுக்கு எனது வாழ்வில் ஒரு நல்ல பங்கு உள்ளது, இங்கே ஏற்பட்ட நட்பு எங்களுக்குள் ஜஜிடி பாம்பே வரை தொடர்ந்தது. தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இவர்களுடன் இருந்த நாட்கள் ஒரு கணாகாலமாய் எனது வாழ்வில் அமையும் என்றால் அது மிகையல்ல; நான் யாரா சொல்ல வரேன்னு உங்களுக்கே தெருஞ்சுருக்கும். ஆமாங்க அவங்க தான் பாசமலர்கள். யோகிதா, ஆனந்து அண்ணா, குருநாதர் , வீறு bhai, முருகன் அண்ணா மற்றும் ஆறு. எனது அன்பு தமக்கை ப்ரித்திகும் எனது வாழ்வில் நல்லதொரு பங்கு உள்ளது. இவர்கள் அனைவரையும் நான் கண்டிப்பாக பாராட்டவேண்டும், மாமியையும் சேத்துதான் ஏன்னா என் தொல்லைகளை பொருத்து எனக்கு நல்லதொரு வழிகாட்டியாய், தோழர்களாய் இருந்து எனக்கு எனது வாழ்வியல் நெறிகளை உணர்த்தினர். எனது வாழ்வில் பல முக்கிய திருப்பங்களை ஏற்படுத்திய பல முக்கிய உறவுகளை எனக்கு அளித்த செந்தமிழ் சங்கத்திற்கு எனது தலையாய நன்றிகள். இது போல் இனி வருங்காலங்களில் வரும் புது உறவுகளுக்கு பக்கபலமாய் இருந்து செந்தமிழ் சங்கம் செயல்பட வேண்டும் என்று அவா கொள்கிறேன்.

சந்தோஷ் சி

முதுக்களை மாணவர் எலெக்ட்ரிக்கல் இன்ஜினியரிங் 2015-2018

Anna,

The most favorite person of mine in IIT Hyderabad. You are the one who accompanies me all the time without any hesitation. You always support me during my hard times and always make me feel positive. You make me think in a different perspective and guide me in all situations. I feel that our relationship should last forever and may all your wishes come true (unga love ah sollala).....eeeeeee.....

By,

S.Preethi

I would like to thank the organizers and coordinators for their efforts. Here I have attached some pics which I find memorable. I wish to add this kural to it..

"அன்பீனும் ஆர்வம் உடைமை அதுானும்
நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு"
which means

"அன்பு பிற்றிடம் விருப்பம் உடையவராக வாழும் தன்மையைத் தரும்: அது எல்லாரிடத்தும் நட்பு என்றுசொல்லப்படும் அளவற்ற சிறப்பைத் தரும்."

Thank you guys

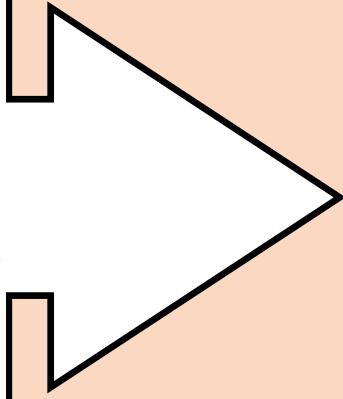

Thomas a.k.a Mutta bonda is a God fearing, hard working, patient researcher in IITH. He has got an eye for details and a heart for God. In the beginning of his research there were many trying days, many rejections he was also on the verge of depression. Through it all he held on to God and never started his day without praying. He patiently trusted God and worked round the clock. His failures made him work harder than before. Truly I haven't seen anyone working so hard in IITH NEWS LAB he tries so hard to deliver what guide wants (We all know its a big deal) . For his relentless work, dedication, zeal and commitment he got best paper award, best demo award and lot of patents. Above all this he's got a soft heart trying to help everyone by lending whatever he has. His eyes well up with tears and emotion when someone comes with a crisis situation. Last but not the least his tolerance level is over the roof (Imagine putting up with me in the same room). I wish and pray good luck and more success in future.

R. Vanlin Sathya,

Post-doc Scholar,

University of Chicago, Illinois.

To our dearest seniors,

The first two years of our B.Tech life would be vastly incomplete without your presence. We will always cherish the time we spent together, the innumerable memories we created whether the long nights of Mafia and cards in 707 or those midnight sports matches. We could always approach you for any problem, be it academics, sports or even our career. Everyone one of you have accomplished great things in our college in different domains and will be fondly remembered by juniors while we can only dream to live up to those colossal expectations. Whenever someone asks "Veli ooru college serntha apo kasta patrupela thambi?", we will proudly say that "Engaluku enga seniors irunthanga". It is heart-warming to know that all our seniors will pass out from college to start promising careers or pursue higher studies in prestigious universities. We wish from the bottom of our heart to have a regret-free life and should feel like "Ithu vaalka da" when looking back. Can't wait to meet their upgraded selves after a year!! Therikka vidunga boss!!

Annanmaargalin Viluthugal,
B.Tech 2nd years :-)

Angel,
I wish the following verse will fulfill in your life.

" You will eat the fruit of your labor; blessings and prosperity will be yours.
Psalm 128:2 "Angel you are so hardworking, punctual, guide fearing,, All the best for your future.

By,
Swarnalatha

Hey paasamalargal pasangla.....Bidding Farewell was a quite easy job for me upto now. I have been stayed in many places as of now. Each time I never felt scared of bidding farewell to any of my friends. But this time I am little bit scared of bidding farewell to you. There are plenty of reasons for that. The emotions we shared and the positivity you people gave when each time my confidence level goes down, etc.....countably infinite reasons for that ..athellam seperate ah letterla kudukkrenenga konjam decent ah I will write

Soathuku group vacha ore aal namma thaanI met all of you personally on or before TNY celebrations 2015, the most torture I gave is to Anand anna (Mathavangalayum torture pannirukken but comparitively less).

So ippovum torture starts with MAKU anna...enakku muthal naal muthal santhiplayae vaazhai elai kutti ya poteenga - anga start aanathu namma yutham. I still remember the first gift that you got for me from Tuesday market in ODF. Ammadiyo avlo sanda....ethana varushathla enthambi kooda potta sandaila at-least 40%-50% ungaloda potruppen, avlo thittaiyum amaithiya sirichittae kovichikkittae vaangiyama domarukku enths torturing sister'oda nandrigal pala. Still be carefull, I will always torture you as a loosu sister all the time.

Next comes our next gumkaaaaan hero, puthu ezhuthaalar Fraud uh anna ...sorry sorry Kannan anna. Munnadi eruntha MAKU ellathyum serious ah eduthuppanga, neenga ennadanna ethayumae serious ah eduthukka maateenga :) Etha ellathaiyum vida erukrathulayae fraud ah erunthuttu ellarkittayum amaithiyyanaa pulla nu per vaangirukeenga :) Badava rascal ellamae nadippu....yaarum nambidatheenga

Entha adutha nallavaru varraru namma storyla Veeru anna engira uthama puthiran. Ella silmisa velayum pannitu onnumae theriyatha maathri orama poi ninnukuvaaru. Enakku therinju moonu varshama naanu unga kitta pesittu erukken...naan startingla evlo serious nu ungala ninaicheno avlo casual neenga. Entha serious conversation-layum...intha naayar kada vadaila nool-noola varuthunu topic namakkae theriama thisaithiruppuvathil nayar-yae minjiyavar.

Aduthu namma introduce panna koodiyavar engal satti kavignar engira migaperiya paadagar, lyricist, ennum ennemellamo. Ethavida perusa sollanumna he is my co-compereror. Evanukku ethana freshers, ethana farewell kudukrathunnae therila ...evlo kuduthaalum IITH vittu mattum pogamaatengraan. Entha farewell quote M.Tech Santhoshku, ennum Ph.D Santhoshku vera ezhuthanum pola.....eluthren ellana ethayae copy panni potruven :)

Evanga ellarkum farewell bidding ...so kanneer malga taata...ennum viduppatta peairgalil naan engal kaakaikulathin karunjiruthaiyai serka virumbugindren. Epdium rendu varushathuku aprom kelambiduvaaru nu namburen ...papom (Anna Cyanide jaakratha).

I am reminding many of my crazy pathu roova Dan anna, Biscuit Vijay, and that little kid vachrukka Aarthi. Thank you for all your support and wishes. Ellarum chireeenga please...eeeeeeeeee:)

For the past 2 years, my stay in IITH is filled with nothing but cherishing moments. It gave me a good number of friends here. Being an introvert my initial days in IIT was quite hard. But eventually, this campus made me who I am now. Special thanks to Dr. Thenmalarchelvi Rathinalvelan and Dr. Sandeep Kumar Singh who always pushed me out of my comfort zone and made me work. From the first day, Tamizh Sangam played an integral role in making me feel like home. Seeing someone around from where you are and taking a break from English was good. I thank everyone who made my stay in IIT enjoyable. Best wishes to Tamizh Sangam.

By,

Arivarasan

I am S.Gurucharan, dual degree(B.Tech+M.Tech) student from Mechanical Engineering. Though the truth is I am going to complete my Bachelors and Masters from Mechanical Engineering, I would rather say I have done my Bachelors and Masters in life survival. In my college life, I got the opportunity to explore myself and since I am in IIT, I was surrounded with people who came from various parts of the country and thereby I also got an understanding of these people. At the end of my college life, I got a clear picture about myself, my abilities and my intentions in life. My advice to juniors is that college life is where you can explore yourself and get to know about various people around you. Thereby do not miss the opportunity. At the end of college life, get to know about your abilities and intentions in life. On the other hand, be regular in academics, study at the time when you are supposed to study and maintain a good grade point.

அன்புடைய அண்ணா,

நீ தமிழா! ஆ நானும் தமிழ் என ஆரம்பித்தது இந்த நட்பு. பிறகு ஆலமரத்தின் வேரை போல ஆழமாக அமைந்தது.

"நவீல்தொறும் நால்நயம் போலும் பயில்தொறும் பண்புடை யாளர் தொடர்பு" இங்குறஞ்கேற்ப தாங்கள் நால்களாய் திகழ்ந்தீர்கள். மேலும் காற்றை போல உங்கள் உதவியை அளித்தீர்கள். சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளை கையாணும் பக்குவத்தை கற்றுக் கொண்டேன். அண்ணா எனது இந்த கல்லூரி வாழ்வை அற்புதமாக மாற்றியது நமது நட்பு. இந்த நட்பு மேலும் தொடரும். நீங்கள் புது பயணத்தை மேற்கொள்கிறீர்கள். அதில் இறுதி இலக்கை சென்றடைய எனது வாழ்த்துக்கள். இந்த பிரிவே எனது மூன்றாமாண்டின் முதல் வருத்தம். இந்த வருத்தத்தை மறைத்து என் முகத்தின் சிரிப்பு உங்களின் இறுதி இலக்குக்கு துணை ஆகும். நன்றி.

Dinesh

என் அன்பு தமையன்களுக்கு,

குருதி உறவில்லா தமயன்களே, ஆனால் உங்கள் நட்பு அதனினும் மேலானது என உணர்கிறேன். தமிழ் என்ற ஒன்றினாலே ஒன்றினைந்தோம், மேலும் 2015-ம் ஆண்டு தமிழ் புத்தாண்டு விழாவில் நாம் பழகத்தொடங்கினோம். உங்களில் ஒவ்வொருவிடத்திலும் பிடித்தது பிடிக்காதது என அதிகம் உள்ளது. ஆனால், இங்கு நான் அதை குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இந்த IIT-யில் நான் அதிகப்படியான அன்பை உணர்ந்தது 707 அறையில்தான் என கறுவதில் பூரிப்படைகிறேன், மேலும் அந்த அறையானது நமக்கு அதிகப்படியாக உணவுக்கூடமாக அமைந்தது என்றும் மறக்கமுடியாதது. பல நேரங்களில் எனக்கு நீங்கள் தம்பிகளாய் இல்லாமல் அண்ணனாய் இருந்து உங்களது அறிவுரைகள் எனது வாழ்வில் பல மாற்றங்களை செய்தது. நமது வாழ்வில் பிரிவு என்பது சகஜமானது. ஆனால் சிலரது பிரிவை மட்டும் நம்மால் தாங்க முடியாது. ஆனால் நம் வாழ்வில் சில மாற்றங்களை கனத்த மனத்துடன் ஏற்று கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆனால் நான் அனுபவித்த இந்த நான்கு வருட வாழ்க்கையானது மறக்க முடியாதது. கடந்த சில காலங்களில் நீங்கள் வெற்றி கனியை அடைந்தீர்கள் என அறிவேன். மேலும் வரும் காலங்களில் பல வெற்றியை அடைந்து வாழ்வில் முன்னேற என்னுடைய மனமார்ந்த வாழ்த்துகள். தேஜஸ் மற்றும் ஜெயராம் மேல் படிப்பிற்காகவும் மற்றும் கார்த்திகேயன், ராம் மற்றும் தினேஷ் அவர்கள் நிறுவன பணிக்காக தேர்வானது மன மகிழ்ச்சியை அளித்தது. குறிப்பாக கார்த்தீஸ்வரன் விரைவில் வெற்றிக்கனியை அடைய என்னுடைய மனமார்ந்த வாழ்த்துகள் .

இக்குறிப்பு என்னுடைய விழுதுகளுக்காக எழுதப்பட்டது

By ,

Murugan A

PhD Chemistry

Hello folks,

Firstly, I am thankful to all my friends in IITH who have shaped every moment of my college life. If I would ever want to look back at this college life, it would be truly because of the memories I shared with you guys. It has been quite a journey, both ups and downs, and I want to treasure every moment we spent together forever. From the time of being a Marketing Coordinator for Nvision, participating actively in sports, acting as a Class Representative, to the time of becoming a Placement Coordinator, I believe that I was able to experiment many domains of IITH and also bring a part of contribution and value to the organization. All the very best to all my juniors. Remember that IITH is not only for academics but also for your overall development. Make the maximum out of it. Learn to manage stuffs. Participate in everything you can. Aim for becoming an all-rounder. Shoot for the moon, even if you miss it, you will land among the stars!

Cheers!

Dinesh B V

B.Tech Final Year Undergraduate

Dept. of Chemical Engineering

Dear All,

When I rethink my four years at IITH, All the pleasant and memorable memories have been around all the Tamizh students here. I was fortunate to have more than 10 people from Tamilnadu in my batch, and not to forget, Murugan bro who was there with all along our journey at IITH. My seniors have me at various times, from our personal problems to doing our Independent project. Years passed and the previous year, 12 more BTech students added to our family and I should admit, one cannot get better juniors who are very talented and also got along with us in all our activities. I will surely miss each and every one of them. Two major events which can never be erased from my memory is the Gymkhana elections for Karthee for Culti and Solomon for President. These moments brought the unity among us and made us proud. A notable person in both the elections-Kingmaker (The name is enough). Also, Room Number 707 and our Kandi Hostel pod in G Block are two places which must be treasured for my lifetime. For my juniors, call me/any of us, whenever you need some help. I wish you all the very best for your upcoming years and hope you all pass out with flying colours.

Nandri, Vanakkam.

(GK)Karthikeyan G

2k14 - 2k18

Gaming - sports - dance - nyotouts - chemical dept - ice cream & DJ nyt - elan & nvision - tours- outings - parties- birthday beatings - junior, seniors, anna's , akka's, batch mates, crushes, #707 #327gblock - Tamil Sangam.
MASS GANG
Misssss you All !!!!!!!!!!!!!!!
Always in my heart.
Tejas LK

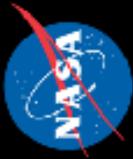
I thought I'd never have to experience this, but these four years just went in a flash. Never realised how many people and experiences I've earned. I still don't realize how hard it's going to be after a month, but it's going to be painful. Thinking about what I can leave behind - there's a few. There might be 'N' number of exams and assignments and head breaking deadlines, but it's all an experience. You have to get out there and try new things, do what you love. There are many things to express and write here, but I'm totally baffled over the fact that it's gonna get over. Everyday is a new opportunity, do not count the days make the days count, which I've failed to do a lot of times. I got an opportunity to get to know many great individuals who has the ability to change and contribute a lot the world and our nation, everyday I learned and failed and tried. These phrases might not be well written, but I'm only able to do as much. I'd like to say thanks and sorry for the people who've helped and for the people who I might have hurt in few occasions, I'm genuinely sorry and I'd do anything to undo it.

Thanks and Sorry,
V. Kartheeswaran

இவ்வருடம் பிரியாவிடை பெரும் நமது மாணவர்கள் நமது சங்கத்திற்கும் நமக்கும் உறுதுணையாக இருப்பார்கள். அவர்கள் இங்கு பெற்ற அனுபவம் வெளியிடங்களில் உதிவியாக அமையும். வாழ்வில் அவர்கள் மேலும் முன்னேற வாழ்த்துகிறது செந்தமிழ் சங்கம்!!!!

National Aeronautics and Space Administration

S U M M E R HOT TICKET

2 0 1 8

★ ★ ★ ★ ★

★

Parker Solar Probe

A Mission to Touch the Sun

This participation certificate is presented to

Kondrai-EMagazine Senthamizhsangam

on

March 8, 2018

Thank you for joining the first mission to touch the Sun! A memory card containing your name will be included on the Parker Solar Probe spacecraft. Come with us as we plunge through the Sun's atmosphere, closer to the surface than any spacecraft before it, facing brutal heat and radiation conditions-and ultimately providing humanity with the first-ever close-up view of a star.

<http://parkersolarprobe.jhuapl.edu/>

Certificate No. D704CCD3-00E7-26F6-5528-8D2A74860DC0

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★ ★ ★ ★ ★

★

VIP PASS

★ ★ ★ ★ ★

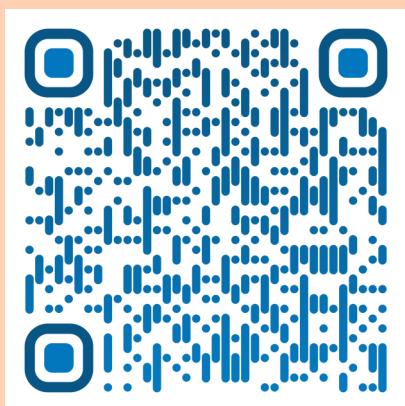
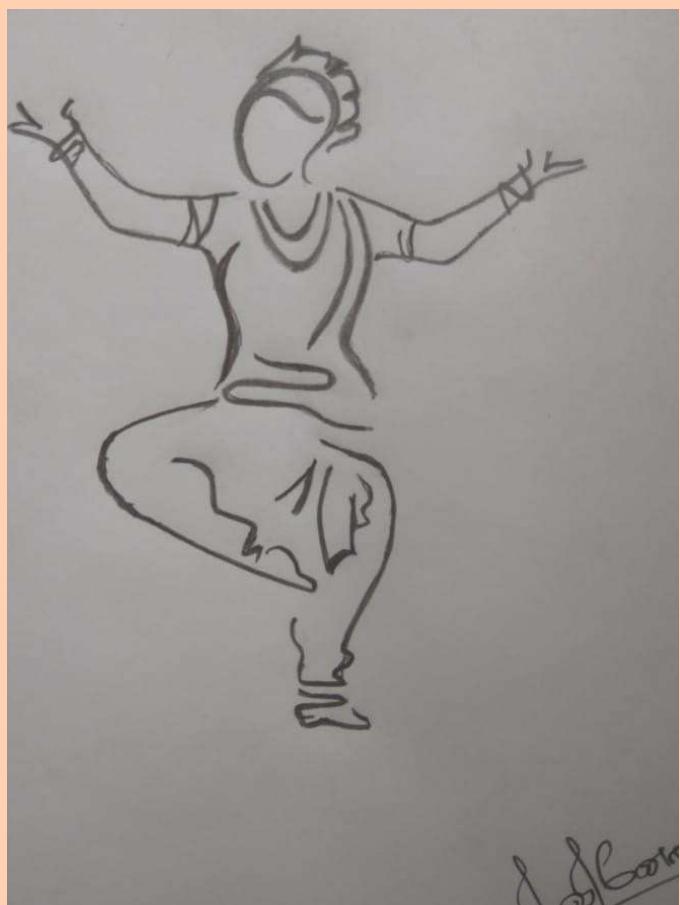
Alumini Thoughts

The simple and basic way to have a strong foundation in the Tamil Sangam at IITH is “communication”. Communication plays a key role here. The senior PhD/M.tech/B.Tech students need to initiate conversation with M.tech and B.tech freshers. As a senior you have experience, leadership, maturity and ideas for real time problem solving. So you have the responsibility to come up front and support the freshers and students in crisis . Students are the base of the tamil sangam. Here all tamilians gather as one. You need to make all freshers feel like home. A place where students gather to beat depression, share all your personal issues and also get solutions for what you’re facing. Ondru pattal undu vazhvu. Only when we interact, share ideas, work together, build friendship, council when in need, go out for a dinner outside, play football the students we get to know each other well. Tamil sangam is not a club where we gather once a year for tamil new year do some cultural programs, sports and go on their own way pursuing their own work, it’s a place where all **தமிழ் மக்கள்** gather to invest their ideas by brainstorming, create something unique, support each other when in crisis. The time you spend in the campus together is precious and you’ll treasure these moments for a lifetime. Be united as one to build each other morally, academically and also have fun when in campus.

By,
Dr. Vanlin Sathya

“ முன்னைப் பிறந்தது தமிழ் சங்கம்
முத்தமிழ் வளர்த்தது தமிழ் சங்கம்
தேன் மதுரத் தமிழ் தித்திக்கும்
தென் மதுரைத் தமிழ் எத்திக்கும்
முப்பால் வந்தது செந்தமிழில்
சிலம்பு பிறந்தது முத்தமிழில்
அகமும் புறமும் தமிழ் மரபு
அழியாக குறிஞ்சி வாழ்க்கை நெறி
முந்திப் பிறந்த முத்தமிழே போற்றி
முப்பால் தந்தான் தங்க திருவடி போற்றி
கல்விக்கண் கொடுக்கும் கருணைவான் போற்றி
என்றுமே இளமை கொஞ்சம் இனிய தமிழ் பேசும்
வல்லமையை
எனக்கீந்த இறவாத என் அன்னைத் தாயைப்
போற்றி ”

முன்று வருடமாய் தொடர்ந்து உங்கள்
ஆதரவோடு மலரும் கொன்றை
மென்மேலும் தொடர்ந்து மலரவேண்டும் என்று
விரும்புகின்றேன்

For TNY 18
team scan this
QR-Code

അട്ടെപ്പല ഓവിയമ്— Pravin J, M.Des Year I

Images source in content of the book: Google